

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

17. července 2024*

„Přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Předběžné kupní smlouvy a kupní smlouvy uzavřené mezi Komisí a farmaceutickými společnostmi na nákup očkovacích látek proti covidu-19 – Částečné odepření přístupu – Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetí osoby – Povinnost uvést odůvodnění – Existence předvídatelného, a nikoliv ryze hypotetického rizika poškození dovolávaného zájmu – Zásada řádné správy – Svoboda projevu“

Ve věci T-689/21,

Margrete Auken,

Tilly Metz,

Jutta Paulus,

Emilie Mosnier, jako dědička Michèle Rivasi,

Kimberly van Sparrentak,

zástupci: B. Kloostra, advokátka,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zástupci: G. Gattinara a A. Spina, jako zmocněnci,

žalované,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení: J. Svenningsen, předseda, C. Mac Eochaidh (zpravodaj) a J. Martín y Pérez de Nanclares, soudci,

za soudní kancelář: S. Spyropoulos, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení, zejména k:

– žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 22. října 2021,

* Jednací jazyk: angličtina

- návrhu Komise na nevydání rozhodnutí ve věci samé došlému kanceláři Tribunálu dne 22. února 2022,
- usnesení ze dne 2. března 2022, kterým Tribunál v rámci dokazování nařídil Komisi předložit úplné znění smluv, ke kterým částečně odepřela přístup,
- vyjádření žalobkyň k návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé a k návrhu na úpravu žaloby došlým kanceláři Tribunálu dne 22. března a 21. dubna 2022,
- usnesení ze dne 31. května 2022, kterým Tribunál rozhodl, že návrh na nevydání rozhodnutí ve věci samé posoudí spolu s věcí samou,
- žalobní odpovědi Komise, do níž bylo zahrnuto její vyjádření k návrhu na úpravu žaloby, došlé kanceláři Tribunálu dne 22. července 2022,
- replice došlé kanceláři Tribunálu dne 21. října 2022 a duplice došlé této kanceláři dne 16. prosince 2022,

po jednání konaném dne 17. října 2023, na němž žalobkyně upustily od bodu návrhových žádání směřujícího ke zrušení implicitního rozhodnutí,

s ohledem na úmrtí Michèle Rivasi dne 29. listopadu 2023,

s ohledem na pokračování v řízení Emilie Mosnier, jako dědičky Michèle Rivasi, oznámené kanceláři Tribunálu dne 26. února 2024,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žalobkyně Margrete Auken, Tilly Metz, Jutta Paulus a Kimberly van Sparrentak, poslankyně Evropského parlamentu, jakož i Emilie Mosnier, právní nástupkyně své matky, Michèle Rivasi, poslankyně Evropského parlamentu (zemřelá), se žalobami podanými na základě článku 263 SFEU domáhají zrušení rozhodnutí Evropské komise C(2022) 1038 final, ze dne 15. února 2022, přijatého na základě článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331), kterým se jim poskytuje částečný přístup k předběžným kupním smlouvám a kupním smlouvám na nákup očkovacích látek proti covidu-19 uzavřeným mezi Komisí a dotčenými farmaceutickými společnostmi (dále jen „napadené rozhodnutí“).

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Dne 14. dubna 2020 přijala Rada Evropské unie nařízení (EU) 2020/521 o aktivaci mimořádné podpory podle nařízení (EU) 2016/369 a o změně jeho ustanovení s ohledem na výskyt onemocnění COVID-19 (Úř. věst. 2020, L 117, s. 3). Tímto nařízením Rada aktivovala mimořádnou podporu stanovenou nařízením Rady (EU) 2016/369 ze dne 15. března 2016 o poskytování mimořádné podpory v rámci Unie (Úř. věst. 2016, L 70, s. 1), která je jedním

z opatření, které má Evropské unii jako celku umožnit řešit krizi související s pandemií covidu-19 v duchu solidarity s ohledem na omezení způsobená rychlým šířením viru a vzhledem k tomu, že povaha a důsledky tohoto rozšíření byly rozsáhlé a nadnárodní a vyžadují komplexní reakci.

- 3 Dne 17. června 2020 zveřejnila Komise sdělení nazvané „Strategie EU pro očkovací látky proti COVID-19“ [COM(2020) 245 final]. Tato strategie, jejímž cílem bylo urychlit vývoj, výrobu a zavádění očkovacích látek proti covidu-19, byla založena na dvou pilířích. Zaprvé měla zajistit dostatečnou výrobu očkovacích látek v Unii, a tím dostatečné zásobování jejích členských států prostřednictvím předběžných kupních smluv u výrobců očkovacích látek prostřednictvím nástroje pro mimořádnou podporu, jak byla aktivována nařízením 2020/521. Zadruhé měla přizpůsobit regulační rámec Unie tehdejší naléhavosti a využít – v té době existující – regulační flexibilitu k urychlení vývoje, povolování a dostupnosti očkovacích látek a současně zachovat normy pro kvalitu, bezpečnost a účinnost očkovacích látek.
- 4 Podle Komise měl být navrhovaný rámec považován za „pojistku“, která převádí část rizika z farmaceutického průmyslu na veřejné orgány výměnou za to, že měl být zajištěn spravedlivý a cenově dostupný přístup členských států k očkovací látce, jakmile byla k dispozici.
- 5 Šest poslankyň Parlamentu (dále jen „šest poslankyň“), včetně pěti původních žalobkyň, požádalo na základě nařízení č. 1049/2001 dopisem ze dne 20. ledna 2021 zaslaným předsedkyni a generální tajemnici Komise, zaevidovaným následujícího dne pod značkou GESTDEM 2021/0389, o přístup k „různým smlouvám – předběžným kupním smlouvám – uzavřeným mezi Komisí a farmaceutickými společnostmi za účelem nákupu očkovacích látek anti-covidu-19“ (dále jen „původní žádost“). V tomto dopise žalobkyně upřesnily, že podle jejich informací již byly podepsány smlouvy se společnostmi AstraZeneca, Sanofi-GSK, Johnson and Johnson, BioNTech-Pfizer, CureVac a Moderna, takže se žádost týkala uvedených smluv, jakož i smluv, které měly být uzavřeny po datu podání žádosti, jako byla plánovaná smlouva se společností Novavax.
- 6 Dopisem ze dne 11. března 2021 informovala generální ředitelka generálního ředitelství (GŘ) Komise pro zdraví a bezpečnost potravin (dále jen „GŘ pro zdraví“) šest poslankyň, že identifikovala osm dokumentů odpovídajících původní žádosti, a sice šest předběžných kupních smluv a dvě kupní smlouvy. Uvedla, že na internetových stránkách zveřejnila redigovanou verzi tří z uvedených předběžných kupních smluv, a sice smluv uzavřených se společnostmi AstraZeneca, Sanofi-GSK a CureVac, a pokračuje v posuzování zbývajících dokumentů a konzultacích s dotýcnými třetími osobami za účelem přijetí rozhodnutí o jejich zpřístupnění.
- 7 Dopisem ze dne 9. června 2021 generální ředitelka GŘ pro zdraví šest poslankyň informovala, že v odpovědi na původní žádost byl poskytnut částečný přístup k devíti dokumentům, které byly identifikovány jako dokumenty spadající pod tuto žádost, a sice k osmi dokumentům uvedeným v bodě 6 výše, jakož i k dodatečné kupní smlouvě uzavřené se společností Pfizer-BioNTech. Uvedla, že redigované verze uvedených dokumentů byly zveřejněny na internetových stránkách a některé jejich části byly skryty na základě výjimek týkajících se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce, ochrany obchodních zájmů a ochrany rozhodovacího procesu orgánů, které jsou stanoveny v čl. 4 odst. 1 písm. b), čl. 4 odst. 2 první odrážce a čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci nařízení č. 1049/2001.
- 8 Dopisem ze dne 30. června 2021, který byl zaevidován následující den, podalo šest poslankyň na základě čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 potvrzující žádost, kterou se domáhají, aby Komise přezkoumala své stanovisko, pokud jde o devět identifikovaných dokumentů, a zpřístupnila je

v plném rozsahu, s výjimkou částí, na které se vztahuje výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení (dále jen „potvrzující žádost“). Dovolávaly se v ní zejména okolnosti, že ceny uvedené ve všech uzavřených předběžných kupních smlouvách, jakož i úplná znění předběžných kupních smluv uzavřených se společnostmi AstraZeneca, Pfizer-BioNTech a Moderna v období od prosince 2020 do dubna 2021 unikly na sociální sítě a do médií.

- 9 Dne 13. srpna 2021 generální sekretariát Komise šest poslankyň informoval, že stále není schopen odpovědět na jejich potvrzující žádost. Neposkytnutí odpovědi na potvrzující žádost vedlo k tomuto datu ke vzniku implicitního zamítavého rozhodnutí o uvedené žádosti v souladu s čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001.
- 10 Dne 15. února 2022 a po konzultaci s dotčenými farmaceutickými podniky v souladu s čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001 (dále jen „dotčené podniky“) přijala Komise napadené rozhodnutí. V tomto rozhodnutí se uvádí, že generální sekretariát Komise provedl v rámci posuzování potvrzující žádosti nový přezkum odpovědi GR pro zdraví na původní žádost, po kterém bylo zjištěno, že se žádost o přístup k dokumentům týká třinácti dokumentů, a sice devíti dokumentů uvedených v bodě 7 výše, jakož i čtyř dodatečných dokumentů.
- 11 Napadeným rozhodnutím tak Komise poskytla částečný přístup k následujícím dokumentům (dále společně jen „dotčené smlouvy“):
 - předběžná kupní smlouva uzavřená mezi Komisí a společností AstraZeneca [referenční číslo ARES(2020)4849918, dokument 1];
 - předběžná kupní smlouva uzavřená mezi Komisí a společností Sanofi-GSK [referenční číslo ARES(2020)5034184, dokument 2];
 - předběžná kupní smlouva uzavřená mezi Komisí a společností Janssen Pharmaceutica [referenční číslo ARES(2020)5806059, dokument 3];
 - předběžná kupní smlouva uzavřená mezi Komisí a společností Pfizer-BioNTech [referenční číslo ARES(2021)256798, dokument 4];
 - předběžná kupní smlouva uzavřená mezi Komisí a společností CureVac [referenční číslo ARES(2021)256728, dokument 5];
 - předběžná kupní smlouva uzavřená mezi Komisí a společností Moderna [referenční číslo ARES(2021)256592, dokument 6];
 - předběžná kupní smlouva uzavřená mezi Komisí a společností Pfizer-BioNTech [referenční číslo ARES(2021)1601544, dokument 7];
 - kupní smlouva uzavřená mezi Komisí a společností Moderna [referenční číslo ARES(2021)1601566, dokument 8];
 - dodatek I ke kupní smlouvě uzavřené mezi Komisí a společností Moderna [referenční číslo ARES(2021)7098313, dokument 9];

- dodatek II ke kupní smlouvě uzavřené mezi Komisí a společností Moderna [referenční číslo ARES(2021)5602046, dokument 10];
 - druhá kupní smlouva uzavřená mezi Komisí a společností Pfizer- BioNTech, části 1 a 2 [referenční číslo ARES(2021)3404228, dokument 11];
 - předběžná kupní smlouva uzavřená mezi Komisí a společností Novavax [referenční číslo ARES(2021)6475411, dokument 12];
 - předběžná kupní smlouva uzavřená mezi Komisí a společností Valneva [referenční číslo ARES(2021)7403909, dokument 13].
- 12 Konkrétně Komise zpřístupnila větší část dokumentů 1 až 8 a 11, které byly částečně zpřístupněny již dříve, a poskytla částečný přístup k dokumentům 9, 10, 12 a 13 v redigované podobě, které dosud zpřístupněny nebyly. Redigované verze uvedených dokumentů byly přiloženy k napadenému rozhodnutí.
- 13 Aby Komise odůvodnila pouze částečné zpřístupnění dotčených smluv, odkazovala v napadeném rozhodnutí na výjimku týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce a výjimku týkající se ochrany obchodních zájmů dotčených podniků.

II. Návrhová žádání účastnic řízení

- 14 V návrhu na úpravu žaloby žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení souvisejících s žalobou v původním znění.
- 15 Komise v žalobní odpovědi, ve které bylo na žádost Tribunálu obsaženo její vyjádření k návrhu na úpravu žaloby, navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu v upraveném znění;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů tohoto řízení.

III. Právní otázky

- 16 Žalobkyně na podporu žaloby v upraveném znění předkládají šest žalobních důvodů vycházejících:
- zaprvé z nesprávného uplatnění výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů na informace, na které se uvedená výjimka nevztahuje, z nedostatečného odůvodnění v tomto ohledu, jakož i z nekonzistentního uplatňování uvedené výjimky;
 - zadruhé z nedostatečného odůvodnění pro uplatnění výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů na sedm kategorií ujednání;

- zatřetí z nekonzistentního uplatňování nařízení č. 1049/2001, což vedlo k jeho porušení, a z porušení zásady řádné správy, jelikož Komise neskryla ujednání nebo informace téže povahy ve stejném rozsahu, jakož i z nedostatečného odůvodnění v tomto ohledu;
- začtvrté z porušení čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, jelikož Komise nezohlednila převažující veřejný zájem, jenž odůvodňuje zpřístupnění požadovaných informací, jakož i z nedostatečného odůvodnění v tomto ohledu;
- zapáté z porušení článku 42 a čl. 52 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a čl. 10 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“);
- zašesté z porušení článků 7 a 8 nařízení č. 1049/2001, jelikož Komise na základě napadeného rozhodnutí skryla některé informace, které dříve zpřístupnila, jakož i z nedostatečného odůvodnění v tomto ohledu.

A. K prvnímu žalobnímu důvodu a k první části druhého žalobního důvodu, které vycházejí z nesprávného uplatnění výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů na informace, na které se uvedená výjimka nevztahuje, z nedostatečného odůvodnění v tomto ohledu, jakož i z nekonzistentního uplatňování uvedené výjimky

- 17 V prvním žalobním důvodu a první části druhého žalobního důvodu, jak byly upraveny, žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně uplatnila výjimku týkající se ochrany obchodních zájmů na informace, na které se uvedená výjimka nevztahuje, když zcela nebo zčásti skryla následující skutečnosti:
- definice, zejména výrazů „úmyslné pochybení“ (*wilful misconduct*) v dokumentu 1 a „veškeré přiměřené úsilí“ (*best reasonable efforts*) v dokumentech 4 a 7;
 - ujednání o harmonogramech auditů a uchovávání údajů;
 - ujednání o nákladech souvisejících s bezpečnostními studiiemi po spuštění a řízením rizik;
 - ujednání o darování a dalším prodeji;
 - ujednání o režimu odpovědnosti v případě porušení ochrany osobních údajů.
- 18 Žalobkyně tvrdí, že informace vyjmenované v bodě 17 výše nejsou předmětem obchodního zájmu, takže se na ně nevztahuje výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001.
- 19 Žalobkyně uvádí, že Komise neuvedla důvody, proč se má výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů vztahovat na informace uvedené v bodě 17 výše, ani jak by přiměřeně předvídatelným způsobem mohl přístup k uvedeným informacím vést ke konkrétnímu a skutečnému poškození obchodních zájmů dotčených podniků. Komise kromě toho uplatnila uvedenou výjimku nekonzistentně, když v některých smlouvách skryla informace, které v jiných smlouvách byly dostupné.
- 20 Žalobkyně mimoto tvrdí, že s ohledem na okolnosti pandemie covidu-19, za nichž byly dotčeny smlouvy, především předběžné kupní smlouvy uzavřeny, a na veřejné prostředky, z nichž byly prostřednictvím předběžných plateb vypláceny dotčeným podnikům na základě předběžných kupních smluv financovány významné činnosti v oblasti výzkumu a vývoje za účelem vývoje řady

očkovacích látek s tehdy nejistým výsledkem, neexistoval komerční trh pro očkovací látky proti covidu-19. Povaha dotčených smluv se tak liší od povahy obvyklého obchodního vztahu. Komise tedy pochybila, když v napadeném rozhodnutí uplatnila výjimku týkající se ochrany obchodních zájmů a skryla definice a další informace.

- 21 Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 22 Komise tvrdí, že všechny dotčené smlouvy byly jako celek předmětem individuálních jednání, takže konkrétní znění různých definic a dalších smluvních ujednání jsou výsledkem složitých kompromisů dosažených v průběhu uvedených individuálních jednání. Komise uvádí, že relevantním kritériem pro posouzení, zda může zpřístupnění smluvních ujednání ohrozit zájem chráněný čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení č. 1049/2001, je, zda se obsah dotčených ujednání dotýká obchodních zájmů smluvních stran. Definice přitom upřesňují rozsah smluvních povinností a určují obsah smlouvy z věcného hlediska a jsou tedy „normativní“. V projednávané věci se mimoto některé klíčové definice, jako v případě výrazů „veškeré přiměřené úsilí“ nebo „úmyslné pochybení“ a jiných vzájemných závazků, dotýkají obchodních zájmů dotčených podniků, jelikož mohou vést k jejich smluvní a mimosmluvní odpovědnosti.
- 23 Komise tvrdí, že v napadeném rozhodnutí upozornila na okolnosti a výjimečnou povahu postupu zadávání veřejných zakázek na očkovací látky proti covidu-19, aby vysvětlila význam některých informací obsažených v požadovaných dokumentech z hospodářského a obchodního hlediska. Tyto kontextové informace vyjasňují důvody, které stály za individuálním sjednáváním smluv o nákupu očkovacích látek proti covidu-19 a za celosvětovým rozměrem nákupu uvedených očkovacích látek, přičemž zdůrazňují citlivost některých informací obsažených ve smlouvách uzavřených mezi Komisí a dotčenými podniky z obchodního hlediska.
- 24 Komise se mimo jiné domnívá, že uplatnění výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů není podmíněno existencí trhu otevřeného volné hospodářské soutěži pro daný výrobek. Zvláštní okolnosti, za nichž se nákup očkovacích látek uskutečňoval, mimoto podporují skutečnost, že dotčené podniky čelily zvýšenému konkurenčnímu tlaku, aby dodaly velmi rozsáhlé množství očkovacích látek ve velmi krátkém časovém období. Komise mimo jiné zdůrazňuje, že všechny dotčené podniky jsou nepochybně podniky působícími v celosvětovém měřítku a podléhajícími konkurenčním tržním silám, jejichž zájmy mohou spadat pod dotčenou výjimku. Na obchodní povahu jejich činnosti, zejména dodávek očkovacích látek proti covidu-19, nemůže mít vliv částečně veřejná dotace na výzkum a vývoj, jejímž cílem bylo zvýšit šance na více očkovacích látek a získat tyto očkovací látky rychleji.

1. Úvodní poznámky

- 25 Tribunál uvádí, že se výtky týkající se ujednání o darování a dalším prodeji, vznesené v rámci prvního žalobního důvodu a první části druhého žalobního důvodu, překrývají s výtkami vznesenými v rámci sedmé části druhého žalobního důvodu. Uvedené výtky tedy budou zkoumány v rámci uvedené části druhého žalobního důvodu (viz body 179 až 184 níže).
- 26 Pokud jde o ujednání o harmonogramech auditů a uchovávání údajů, nákladech souvisejících s bezpečnostními studiemi po spuštění a řízením rizik a režimu odpovědnosti v případě porušení ochrany osobních údajů, je třeba konstatovat, že žalobkyně na ně pouze souhrnně odkazují v bodech 32 a 43 žaloby, jakož i v bodech 25 a 33 návrhu na úpravu žaloby.

- 27 Napadené rozhodnutí přitom výslovně nezmiňuje odepření přístupu k těmto ujednáním. Mimoto vzhledem k tomu, že chybí přesné údaje o skrytých částech, kterých se tato argumentace žalobkyň týká, Tribunál nebyl schopen uvedená ujednání identifikovat ani v dokumentech předložených Komisí v odpovědi na opatření o provedení důkazů, které přijal na základě čl. 91 písm. c) a článku 104 jednacího řádu Tribunálu. Tribunál ostatně poznamenává, že ujednání o „kontrola a auditu“ (*checks and audits*) jsou v plném rozsahu zpřístupněna v dokumentech 1, 2, 3, 5, 6, 8, 12 a 13. Kromě toho byla v dokumentech 4, 7 a 11 zpřístupněna ujednání o období, během něhož mohou být tyto „kontroly a audity“ prováděny. Dokumenty 9 a 10 se o uvedených „kontrolách a auditech“ nezmiňují.
- 28 S ohledem na výše uvedené se přezkum opodstatněnosti prvního žalobního důvodu a první části druhého žalobního důvodu může týkat pouze odepření přístupu k definicím výrazů „úmyslné pochybení“ a „veškeré přiměřené úsilí“.
- 29 Článek 4 odst. 2 první odrážka nařízení č. 1049/2001 stanoví, že neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odepřou unijní orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví.
- 30 V této souvislosti je třeba připomenout, že ze samotného znění čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 vyplývá, že prosté porušení ochrany dotčených zájmů může odůvodnit případné uplatnění jedné z výjimek, které jsou v něm uvedeny, aniž by tento zásah musel dosáhnout zvláštní úrovně závažnosti (rozsudek ze dne 22. ledna 2020, PTC Therapeutics International v. EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, bod 90).
- 31 Pokud jde o pojem „obchodní zájmy“, je třeba uvést, že nařízení č. 1049/2001 tento pojem nedefinuje, pouze upřesňuje, že mezi tyto zájmy může patřit duševní vlastnictví fyzické nebo právnické osoby. Navíc je třeba připomenout, že k odůvodnění odepření přístupu k dokumentu, o jehož zpřístupnění bylo požádáno, v zásadě nestačí, že se tento dokument týká obchodní činnosti, ale je na dotčeném orgánu, aby vysvětlil, jak by přístup k tomuto dokumentu mohl konkrétně a skutečně poškodit obchodní zájmy, a aby prokázal, že je riziko tohoto porušení přiměřeně předvídatelné, a nikoliv čistě hypotetické (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 3. července 2014, Rada v. in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, bod 52 a citovaná judikatura, a ze dne 27. února 2018, CEE Bankwatch Network v. Komise, T-307/16, EU:T:2018:97, body 103 až 105 a citovaná judikatura).
- 32 Přezkum, ke kterému má orgán za účelem uplatnění výjimky přistoupit, musí být mimoto proveden konkrétně a musí z něj vyplynout důvody rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 30. ledna 2008, Terezakis v. Komise, T-380/04, nezveřejněný, EU:T:2008:19, bod 86 a citovaná judikatura).
- 33 V této souvislosti je třeba poznamenat, že kdyby se na všechny informace týkající se určité společnosti a jejich obchodních vztahů muselo nahlížet tak, že se na ně vztahuje ochrana, která musí být zaručena obchodním zájmům podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001, bylo by znemožněno uplatnění obecné zásady spočívající v poskytování co nejširšího přístupu veřejnosti k dokumentům v držení orgánů (viz rozsudek ze dne 9. září 2014, MasterCard a další v. Komise, T-516/11, nezveřejněný, EU:T:2014:759, bod 81 a citovaná judikatura). Tato ochrana se však může vztahovat na citlivé obchodní informace, jako jsou informace týkající se obchodních strategií podniků, výše jejich prodejů, jejich podílů na trhu a jejich obchodních vztahů (v tomto

smyslu viz rozsudky ze dne 28. června 2012, Komise v. Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, body 54 až 56, a ze dne 9. září 2014, MasterCard a další v. Komise, T-516/11, nezveřejněný, EU:T:2014:759, body 82 a 83).

- 34 V souvislosti s použitím ustanovení nařízení č. 1049/2001 je cílem povinnosti orgánu odůvodnit své rozhodnutí, kterým se odmítá přístup k dokumentu, zaprvé poskytnout dotčené osobě dostatečné informace pro zjištění, zda je rozhodnutí opodstatněné, nebo zda je případně stiženo vadou, která umožňuje napadnout jeho platnost, a zadruhé umožnit unijnímu soudu vykonávat přezkum legality rozhodnutí. Rozsah této povinnosti závisí na povaze dotčeného aktu a na kontextu, ve kterém byl přijat (viz rozsudek ze dne 6. února 2020, Compañía de Tranvías de la Coruña v. Komise, T-485/18, EU:T:2020:35, bod 20 a citovaná judikatura).
- 35 Podle judikatury však povinnost uvést odůvodnění neznamena, že dotyčný orgán musí odpovědět na každý argument uplatněný během řízení, jež předcházelo přijetí napadeného konečného rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 25. září 2018, Psara a další v. Parlament, T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602, bod 134 a citovaná judikatura).
- 36 Nicméně ačkoli celkové souvislosti provázející přijímání rozhodnutí mohou požadavky kladené na odůvodnění příslušného orgánu zmírnit, ve výjimečných případech je mohou naopak zpřísnit. Tak je tomu v případě, kdy žadatel v průběhu řízení o žádosti o přístup k dokumentům předloží skutečnosti, které mohou zpochybnit opodstatněnost prvního zamítavého rozhodnutí. Požadavky kladené na odůvodnění ukládají za těchto okolností orgánu povinnost odpovědět na potvrzující žádost uvedením důvodů, proč mu tyto skutečnosti neumožňují změnit stanovisko. V opačném případě by žadatel nebyl schopen pochopit důvody, pro které se autor odpovědi na potvrzující žádost rozhodl setrvat na stejné argumentaci pro to, aby zamítavé rozhodnutí potvrdil (rozsudek ze dne 6. dubna 2000, Kuijer v. Rada, T-188/98, EU:T:2000:101, body 45 a 46).
- 37 Ve světle těchto úvah je třeba posuzovat argumenty žalobkyně, podle nichž Komise nesprávně uplatnila výjimku týkající se ochrany obchodních zájmů na dotčené smlouvy, zejména na definice a konkrétně na definice výrazů „úmyslné pochybení“ v dokumentu 1 a „veškeré přiměřené úsilí“ v dokumentech 4 a 7.

2. K odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o částečné skrytí definic

- 38 Žalobkyně tvrdí, že se na definice uvedené v dotčených smlouvách nevztahuje výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, a zpochybňují, že je odůvodnění napadeného rozhodnutí, co se týče částečného skrytí těchto definic, dostatečné.
- 39 Tribunál uvádí, že z pouhého znění dotčených smluv, jak byly zpřístupněny v napadeném rozhodnutí, vyplývá, že zatímco některé definice jsou totožné, jiné – včetně definic, které se jeví jako technické a potenciálně méně kontroverzní – byly předmětem individuálních a podrobných jednání, jak uvádí Komise a jak vyplývá zejména z různých dodatků nebo dodatečných upřesnění.
- 40 Z toho vyplývá, že i když lze existenci definic v dotčených smlouvách považovat za obvyklou, jejich konkrétní znění nelze ve všech případech považovat za „obecné a obvyklé“ ve smyslu bodu 98 rozsudku ze dne 30. ledna 2008, Terezakis v. Komise (T-380/04, nezveřejněný, EU:T:2008:19). Ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, mimoto orgán odepřel přístup k dotčené smlouvě v plném rozsahu, takže její význam pro projednávaný případ, kdy Komise správně zvažovala možnost poskytnout částečný přístup k dotčeným smlouvám, musí být zrelativizován.

- 41 Pokud jde konkrétněji o skrytí definic výrazů „úmyslné pochybení“ v dokumentu 1 a „veškeré přiměřené úsilí“ v dokumentech 4 a 7, Tribunál konstatuje, že v potvrzující žádosti šest poslankyň na tyto pojmy výslovně odkázalo.
- 42 Z napadeného rozhodnutí, které uvádí důvody pro úplné nebo částečné nezpřístupnění celé řady kategorií informací v dotčených smlouvách, včetně například definic „očkovací látky“ (*vaccine*) a „upravené očkovací látky“ (*adapted vaccine*), jakož i ujednání o odpovědnosti a náhradě škody, však výslovně nevyplývají, byť jen stručně, důvody, proč byly skryty jiné definice, zejména definice výrazů „úmyslné pochybení“ v dokumentu 1 a „veškeré přiměřené úsilí“ v dokumentech 4 a 7, na které šest poslankyň odkazuje v potvrzující žádosti.
- 43 Tento závěr nemůže být zpochybněn argumentací Komise rozvinutou v písemnostech a na jednání, podle které definice upřesňují rozsah smluvních povinností a z věcného hlediska určují obsah smlouvy a jsou tedy „normativní“, a definice „úmyslného pochybení“ v dokumentu 1 a „veškeré přiměřené úsilí“ v dokumentech 4 a 7 se dotýkají obchodních zájmů dotčených podniků, jelikož mohou vést k jejich smluvní a mimosmluvní odpovědnosti.
- 44 Tato vysvětlení totiž nebyla uvedena v napadeném rozhodnutí a nelze je vyvodit z vysvětlení, která jsou v tomto rozhodnutí obsažena, a to ani v bodě 2.1.4 uvedeného rozhodnutí, který se týká právě vzniku odpovědnosti dotčených podniků. Unijní soud přitom nemá povinnost zohlednit doplňující vysvětlení poskytnutá až během soudního řízení autorem dotčeného aktu za účelem posouzení dodržení povinnosti uvést odůvodnění, neboť jinak by zasáhl do rozdělení pravomocí mezi správu a unijní soud a oslabil přezkum legality aktů administrativy (viz rozsudek ze dne 6. července 2023, EIB a Komise v. ClientEarth, C-212/21 P a C-223/21 P, EU:C:2023:546, bod 43 a citovaná judikatura).
- 45 Z toho vyplývá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí neumožňuje, aby žalobkyně pochopily konkrétní důvody, které vedly ke skrytí těchto částí, ani aby unijní soud vykonal přezkum legality uvedených skrytých částí ve smyslu judikatury připomenuté v bodech 31, 34 a 36 výše.
- 46 Žalobkyně tedy právem tvrdí, že Komise porušila čl. 4 odst. 2 první odrážku nařízení č. 1049/2001 tím, že neposkytla dostatečná vysvětlení umožňující zjistit, jak by přístup k dotčeným definicím mohl vést ke konkrétnímu a skutečnému poškození obchodních zájmů společností AstraZeneca a Pfizer-BioNTech.
- 47 Pokud jde o výtku, že Komise výjimku týkající se ochrany obchodních zájmů uplatnila na definice nekonzistentně, tato výtku se překrývá s třetím žalobním důvodem, takže je třeba ji přezkoumat v rámci uvedeného žalobního důvodu.

B. Ke druhému žalobnímu důvodu, který vychází z nedostatečného odůvodnění pro uplatnění výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů a z porušení nařízení č. 1049/2001, jelikož se Komise nedržela striktního výkladu a uplatnění výše uvedené výjimky

- 48 Druhým žalobním důvodem žalobkyně kritizují způsob, jakým Komise uplatnila výjimku týkající se ochrany obchodních zájmů, aby v dotčených smlouvách skryla některé části, které se týkají šesti kategorií informací, a to:
- sídel výrobních závodů;
 - práva duševního vlastnictví;

- záloh nebo předběžných plateb;
 - ujednání o odpovědnosti a náhradě škody;
 - harmonogramů dodávek;
 - ujednání o darování a dalším prodeji.
- 49 Žalobkyně Komisi rovněž vytýkají, že v napadeném rozhodnutí dostatečně neodůvodnila uplatnění uvedené výjimky.
- 50 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

1. K odepření přístupu k informacím o sídlech výrobních závodů

- 51 V rámci druhé části druhého žalobního důvodu v upraveném znění žalobkyně tvrdí, že výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů nebrání zpřístupnění informací o sídlech výrobních závodů a subdodavatelů dotčených podniků.
- 52 Žalobkyně mimoto zpochybňují, že je odůvodnění, jež je v tomto ohledu uvedeno v napadeném rozhodnutí, dostatečné a opodstatněné. Komise nezmiňuje okolnost, že dotčené informace již byly veřejně dostupné. Neuvádí ani důvody, proč by tyto informace, jiné informace nebo podrobnější informace o sídlech výrobních závodů měly být považovány za důvěrné, ani v čem a jak by zpřístupnění těchto informací, které se týkají prvních 18 měsíců pandemie, mohlo vést k poškození současných obchodních zájmů dotčených podniků.
- 53 Žalobkyně dodávají, že mají zájem na zpřístupnění informací o závodech uvedených v dotčených smlouvách, které již byly veřejně dostupné, pro účely srovnání těchto veřejně dostupných informací s informacemi o těchto závodech, které jsou obsaženy v dotčených smlouvách. Jejich zpřístupnění je navíc důležité pro to, aby si mohla veřejnost ověřit, kam byly investovány veřejné prostředky a za jakých podmínek byly první očkovací látky vyvinuty, vyrobeny, skladovány a přepravovány.
- 54 Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 55 V projednávané věci je třeba bez dalšího odmítnout jako irelevantní argumentaci žalobkyň, podle níž zpřístupnění informací o sídlech výrobních závodů dotčených podniků a o jejich obchodních vztazích se subdodavatelem v podstatě nemůže vést k poškození současných obchodních zájmů dotčených podniků.
- 56 Posouzení odůvodněnosti použití některé z výjimek stanovených v článku 4 nařízení č. 1049/2001 totiž musí být prováděno z hlediska skutečností existujících ke dni přijetí rozhodnutí o odepření přístupu k dokumentům na základě této výjimky (viz rozsudky ze dne 11. května 2017, Švédsko v. Komise, C-562/14 P, EU:C:2017:356, bod 63 a citovaná judikatura, a ze dne 6. února 2020, Compañía de Tranvías de la Coruña v. Komise, T-485/18, EU:T:2020:35, bod 36 a citovaná judikatura) a z hlediska informací, jež mohl mít orgán k dispozici v okamžiku, kdy jej vydal (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2018, CEE Bankwatch Network v. Komise, T-307/16, EU:T:2018:97, bod 133 a citovaná judikatura), a sice v projednávané věci dne 15. února 2022.

- 57 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že některé informace o výrobních závodech a subdodavatelích dotčených podniků jsou již veřejně dostupné prostřednictvím interaktivní mapy zveřejněné na internetových stránkách Komise a ve veřejných zprávách Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA), takže podrobnější informace o těchto závodech a obchodních vztazích uvedených podniků s jejich subdodavateli, které jsou v projednávané věci skryty, nejsou citlivými obchodními informacemi. Žalobkyně Komisi vytýká, že se těmito úvahami v napadeném rozhodnutí nezabývala.
- 58 V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise v napadeném rozhodnutí uvedla, že rozhodnutí, zda mít na určitém místě výrobní závod nebo zda využít určitého subdodavatele spadá do interní obchodní strategie dotčených podniků a je výsledkem konkrétního hospodářského rozhodnutí. Identita uvedených závodů a jejich hospodářské nebo průmyslové vztahy s dotčeným podnikem nejsou veřejně dostupné. Komise dospěla k závěru, že zpřístupnění informací o výrobních závodech dotčených podniků, zejména článku I.6.3 dokumentu 4 a příloh všech dotčených smluv, které se týkají subdodavatelů uvedených podniků, by konkurentům uvedených podniků odhalilo důležité informace o jejich průmyslových kapacitách a mohlo by ohrozit jejich průmyslové kapacity pro výrobu očkovací látky, nebo dokonce z hospodářského hlediska bránit úplnému splnění uzavřených smluv.
- 59 Poté, co Tribunál nahlédl do úplných znění dotčených smluv, konstatuje, že tyto smlouvy s různou mírou podrobnosti uvádějí identitu a sídlo výrobních závodů dotčených podniků a jejich různých subdodavatelů nebo partnerů, jakož i případné rozdělení úkolů mezi uvedenými subjekty. Do kupních smluv byly mimoto v některých případech oproti znění předběžných kupních smluv provedeny změny v podobě doplnění nebo změny závodů či partnerů.
- 60 Komise tedy měla v napadeném rozhodnutí správně za to, že se informace o sídlech výrobních závodů a subdodavatelů dotčených podniků, které byly v dotčených smlouvách skryty, týkají jejich obchodních vztahů a *in fine* jejich jak průmyslové, tak obchodní kapacity a strategie.
- 61 Jak bylo přitom připomenuto v bodě 33 výše, ochrana, která musí být zaručena obchodním zájmům podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001, se může vztahovat na tyto informace.
- 62 Informace obsažené v dotčených smlouvách kromě toho nelze považovat za zastaralé (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2015, *Axa Versicherung v. Komise*, T-677/13, EU:T:2015:473, bod 154 a citovaná judikatura, a usnesení ze dne 12. července 2018, *RATP v. Komise*, T-250/18 R, nezveřejněné, EU:T:2018:458, body 55 a 57). Tyto údaje ve skutečnosti nebyly ani dva roky staré a jak vyplývá z odpovědi Komise na otázku položenou v rámci organizačního procesního opatření, většina dotčených smluv byla v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí stále ještě plněna.
- 63 Závěr uvedený v bodě 60 výše není vyvrácen ani tím, že Komise na internetových stránkách zveřejnila interaktivní mapu zobrazující „výrobní kapacity očkovacích látek proti covidu-19 v [Unii]“ (*interactive map showing the production capacities of COVID-19 vaccines in the EU*).
- 64 Jak totiž Komise potvrdila v odpovědi na otázku položenou Tribunálem v rámci organizačního procesního opatření, interaktivní mapa žádné informace o sídlech závodů na výrobu očkovacích látek proti covidu-19 nacházejících se na území Unie, které jsou obsaženy v dotčených smlouvách, neobsahuje. Prostřednictvím filtru „*contracted by APA manufacturer*“ (ve smluvním

vztahu s výrobcem vázaným předběžnou kupní smlouvou), jak Komise připustila, lze nalézt nanejvýš jeden výrobní závod se sídlem v Německu, jenž není obsažen ve smlouvách, k nimž žalobkyně požádaly o přístup.

- 65 Interaktivní mapa tedy na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, neuvádí konkrétní údaje o sídle závodů na výrobu očkovacích látek proti covidu-19, které jsou předmětem dotčených smluv, ani názvy případných dotčených subdodavatelů.
- 66 I když veřejné zprávy agentury EMA o jednotlivých očkovacích látkách proti covidu-19 obsahují informace o výrobních závodech, tato okolnost sama o sobě neznamená, že je Komise povinna sdělit veškeré informace o sídlech výrobních závodů a subdodavatelů dotčených podniků [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. prosince 2019, ECB v. Espírito Santo Financial (Portugalsko), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, bod 56].
- 67 Z toho vyplývá, že se Komise nedopustila nesprávného právního posouzení, když skryla informace o sídlech výrobních závodů a subdodavatelů dotčených podniků.
- 68 Jelikož Komise nezveřejnila informace o sídlech výrobních závodů a subdodavatelů dotčených podniků prostřednictvím interaktivní mapy, je třeba závěrem uvést, že napadené rozhodnutí není ve vztahu k uvedené mapě stíženo vadou spočívající v nedostatečném odůvodnění.
- 69 S ohledem na výše uvedené je třeba druhou část druhého žalobního důvodu zamítnout.
- 70 V rozsahu, v němž se argumentace žalobkyň týkající se zájmu na zpřístupnění informací o sídlech výrobních závodů, které byly skryty, shoduje s argumentací vznesenou v rámci čtvrtého žalobního důvodu, bude tato argumentace projednána v rámci uvedeného žalobního důvodu (viz bod 210 níže).

2. K částečnému odepření přístupu k ujednáním z oblasti práva duševního vlastnictví

- 71 V rámci třetí části druhého žalobního důvodu žalobkyně zpochybňují, že je odůvodnění napadeného rozhodnutí, co se týče částečného skrytí ujednání z oblasti duševního vlastnictví na základě výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů stanovené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, dostatečné a opodstatněné.
- 72 Žalobkyně mají za to, že jsou úvahy uvedené v napadeném rozhodnutí, podle kterých by zpřístupnění skrytých informací představovalo riziko poškození obchodních zájmů dotčených podniků, jelikož by byl na uvedené podniky vyvíjen rostoucí tlak, aby poskytly část svého know-how, a mělo by negativní dopad na jejich průmyslovou kapacitu, hypotetické. Žalobkyně mimoto tvrdí, že Komise neuvedla ty části ujednání z oblasti práva duševního vlastnictví, které by vysvětlovaly konkrétní a specifické důvody jejich nezpřístupnění.
- 73 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

a) K odůvodnění napadeného rozhodnutí

- 74 Tribunál uvádí, že v potvrzující žádosti šest poslankyň výslovně požadovalo zpřístupnění ujednání z oblasti práva duševního vlastnictví.

- 75 V projednávané věci Komise na základě napadeného rozhodnutí částečně skryla ujednání z oblasti práv duševního vlastnictví uvedená v dokumentech 1, 4, 6, 7, 8, 11, 12 a 13.
- 76 Komise v napadeném rozhodnutí uvedla, že ujednání skrytá na základě výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů obsahují obchodně citlivé informace z oblasti duševního vlastnictví. V části tohoto rozhodnutí věnované rizikům spojeným s organizací a průmyslovou kapacitou dotčených podniků Komise rovněž uvedla, že zpřístupnění obsahu vzájemných závazků stran dotčených smluv v oblasti duševního vlastnictví by konkurentům dotčených podniků odhalilo důležité informace o jejich průmyslových kapacitách a mohlo by ohrozit jejich průmyslové kapacity pro výrobu očkovací látky, nebo dokonce z hospodářského hlediska bránit úplnému splnění uzavřených smluv. Uvedená ujednání stanoví buď výlučné právo dotčeného podniku využívat práva duševního vlastnictví vyplývající z výroby očkovací látky, nebo udělení licence k části těchto práv. Dotčený podnik může být požádán o udělení buď výjimek z výlučnosti za účelem následných klinických testů, nebo dodatečných licencí, čímž může být vystaven rostoucímu tlaku ze strany jeho soutěžitelů, aby zveřejnil část svého know-how. Takové žádosti budou vzhledem k rostoucí potřebě očkovacích látek v důsledku celosvětového šíření pandemie stále častější.
- 77 Z těchto úvah vyplývá, že Komise poskytla stručné vysvětlení, aniž zpřístupnila obsah skrytých vět nebo jejich částí, čímž by výjimku týkající se ochrany obchodních zájmů zbavila jejího základního účelu, pokud jde o povahu ujednání z oblasti práv duševního vlastnictví, která byla částečně skryta. Stejně tak podrobně vysvětlila způsob, jakým by jejich zpřístupnění mohlo vést ke konkrétnímu a skutečnému poškození obchodních zájmů dotčených podniků.
- 78 I když je Komise povinna uvést důvody pro uplatnění jedné z výjimek z práva na přístup stanovených nařízením č. 1049/2001 na daný případ, není povinna poskytnout informace jdoucí nad rámec toho, co je nezbytné k tomu, aby žadatel o přístup pochopil důvody, které vedly k jejímu rozhodnutí, a aby Tribunál mohl vykonat přezkum legality tohoto rozhodnutí (rozsudek ze dne 30. ledna 2008, Terezakis v. Komise, T-380/04, nezveřejněný, EU:T:2008:19, bod 119).
- 79 Z toho vyplývá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí umožňuje žalobkyním pochopit konkrétní důvody, které vedly Komisi k tomu, že v dotčených smlouvách částečně skryla ujednání z oblasti práv duševního vlastnictví, a unijnímu soudu vykonat přezkum legality těchto skrytých částí ve smyslu judikatury připomenuté v bodech 34, 35 a 78 výše.
- 80 Výtka, že je odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto ohledu nedostatečné, musí být proto zamítnuta.

b) K opodstatněnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí

- 81 Pokud jde o opodstatněnost odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise, co se týče částečného skrytí ujednání z oblasti duševního vlastnictví, je třeba určit, zda Komise poskytla věrohodná vysvětlení toho, jak by přístup ke skrytým informacím mohl konkrétně a skutečně porušit ochranu obchodních zájmů dotčených podniků a zda může být údajné porušení považováno za důvodně předvídatelné, a nikoliv čistě hypotetické (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. listopadu 2020, Bronckers v. Komise, T-166/19, EU:T:2020:557, bod 58).
- 82 V souladu s judikaturou citovanou v bodech 30 a 31 výše není Komise povinna prokázat existenci nepochybného rizika porušení ochrany obchodních zájmů dotčených podniků.

- 83 Postačuje, že napadené rozhodnutí obsahuje hmatatelné poznatky umožňující dospět k závěru, že riziko porušení obchodních zájmů dotčených podniků bylo v době jeho přijetí rozumně předvídatelné, a nikoliv čistě hypotetické, a zmiňuje, že v této době existovaly objektivní důvody umožňující rozumně předvídat, že by k takovému ohrožení došlo v případě zpřístupnění informací požadovaných žalobkyněmi (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. června 2011, Toland v. Parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, body 78 a 79).
- 84 Jak je uvedeno v bodě 76 výše, v projednávané věci z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise odepřela plný přístup k dotčeným ujednáním, aby se vyhnula riziku narušení případného strategického postavení dotčených podniků v souvislosti s využíváním jejich práv v době, která se vyznačovala silnou poptávkou po očkovacích látkách proti covidu-19 a během níž bylo možné si představit, že třetí společnosti budou podávat žádosti o udělení licence.
- 85 Poté, co Tribunál nahlédl do úplných znění dotčených smluv, konstatuje, že ujednání z oblasti duševního vlastnictví, ať už jsou ve smlouvě uvedena pod nadpisem „Využití výsledků“, nebo nadpisem „Práva duševního vlastnictví“, jsou sice podobná, nikoli však totožná, což případně vyplývá z různých dodatků. Žalobkyně mimoto nezpochybňují okolnosti silné poptávky po očkovacích látkách proti covidu-19, ani skutečnost, že bylo možné podat žádosti o udělení licence. Nezpochybňují ani okolnost, že riziko poškození obchodních zájmů bylo u každého podniku individuální.
- 86 Z vysvětlení Komise v napadeném rozhodnutí kromě toho vyplývá, že provedla konkrétní a individuální přezkum žádosti o přístup k dotčeným smlouvám a vycházela z okolností, které se dotýkají projednávané věci a jsou pro dotčené podniky, pokud jde o ujednání z oblasti práv duševního vlastnictví, specifické, aby prokázala existenci přiměřeně předvídatelného, a nikoliv hypotetického rizika porušení ochrany obchodních zájmů uvedených podniků.
- 87 Z výše uvedeného vyplývá, že vysvětlení Komise obsažená v napadeném rozhodnutí a týkající se existence přiměřeně předvídatelného, a nikoliv hypotetického rizika porušení ochrany obchodních zájmů dotčených podniků v souvislosti s plným zpřístupněním ujednání z oblasti duševního vlastnictví jsou opodstatněná.
- 88 Pokud jde o výtku, že Komise uplatnila výjimku týkající se ochrany obchodních zájmů nekonzistentně, tato výtku se překrývá s třetím žalobním důvodem, takže je třeba ji přezkoumat v rámci uvedeného žalobního důvodu.
- 89 S ohledem na výše uvedené je třeba třetí část druhého žalobního důvodu zamítnout.

3. K částečnému odepření přístupu k ujednáním o zálohách nebo předběžných platbách

- 90 V rámci čtvrté části druhého žalobního důvodu žalobkyně zpochybňují, že je odůvodnění napadeného rozhodnutí, co se týče částečného skrytí ujednání o zálohách (*down payments*) nebo předběžných platbách (*advance payments*) „některých“ dotčených smluv na základě výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů stanovené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, dostatečné a opodstatněné.
- 91 Žalobkyně zpochybňují úvahy uvedené v napadeném rozhodnutí, že by zpřístupnění skrytých informací představovalo riziko porušení obchodních zájmů dotčených podniků, jelikož by umožnilo určit celkovou hodnotu dotčené smlouvy, jakož i cenu za dávku a odhalilo by cenovou strategii a strukturu uvedených podniků, což by mohlo poškodit jejich vyjednávání na světovém

trhu a být použito konkurenty v jejich neprospěch. Poukazují na to, že Komise výše záloh nebo předběžných plateb „některých“ dotčených smluv zpřístupnila a „některé“ z uvedených částek jsou známy z důvodu úniku informací na sociální síť a do médií (viz bod 8 výše). Komise přitom nepotvrdila, že by z redigovaných informací o zálohách nebo předběžných platbách bylo skutečně možné vypočítat cenu za dávku nebo vyvodit jiné obchodně citlivé závěry, zejména co se týče cenové strategie dotčených podniků. V této souvislosti žalobkyně zdůrazňují, že cena hrazená členskými státy zveřejněna nebyla. Komise v každém případě nevysvětlila, v čem bylo riziko porušení obchodních zájmů dotčených podniků předvídatelné, a nikoliv hypotetické.

- 92 Žalobkyně Komisi vytýkají, že nevysvětlila, jak by ze zpřístupněných informací o zálohách nebo předběžných platbách bylo možné vyvodit informace o současném postavení dotčených podniků a o trhu s očkovacími látkami proti covidu-19.
- 93 Tvrdí, že se na riziko poškození obchodních zájmů dotčených podniků v souvislosti s vyjednáváním uvedených podniků s odběrateli ze třetích zemí nevztahuje výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001 a je hypotetické.
- 94 Žalobkyně zpochybňují úvahy uvedené v napadeném rozhodnutí, že plné zpřístupnění ujednání předběžných kupních smluv o zálohách nebo předběžných platbách by znevýhodnilo dotčený podnik vůči jeho konkurentům tím, že by odhalilo míru finančního rizika, které na sebe uvedený podnik vzal uzavřením dotčené smlouvy, a údaje o jeho cenové strategii. Podle jejich názoru tyto skutečnosti neupřesňují, jak by zpřístupnění těchto informací mohlo vést ke konkrétnímu poškození obchodních zájmů dotčených podniků nebo odhalení citlivých informací o jejich struktuře nákladů.
- 95 V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že i kdyby existovalo jakékoli odůvodnění pro skrytí ujednání o zálohách nebo předběžných platbách v předběžných kupních smlouvách v době, kdy byly tyto smlouvy platné, v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí již toto odůvodnění neexistovalo. Tyto informace kromě toho nemohou být relevantní pro budoucí vyjednávání. Žalobkyně zdůrazňují, že nepožadovaly přístup k dotčeným smlouvám před jejich podpisem a kupní smlouvy již v den přijetí napadeného rozhodnutí byly podepsány.
- 96 Konečně žalobkyně Komisi vytýkají, že nepoměřila zájem dotčených podniků na zachování důvěrnosti ujednání o zálohách nebo předběžných platbách s veřejným zájmem na transparentnosti a neodůvodnila, proč má první zájem přednost před tím druhým.
- 97 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

a) K odůvodnění napadeného rozhodnutí

- 98 Tribunál uvádí, že šest poslankyň v potvrzující žádosti zpochybnilo důvody pro částečné odepření přístupu k informacím o cenách obsaženým v dotčených smlouvách, které byly uvedeny v odpovědi ze dne 9. června 2021 na jejich původní žádost.
- 99 V projednávané věci Komise napadeným rozhodnutím částečně skryla ujednání o cenách a platebních podmínkách ve všech dotčených smlouvách, s výjimkou dokumentu 10, který se netýká cen. Skryla tak výše záloh nebo předběžných plateb v dokumentech 2, 3, 4, 12 a 13, ale zpřístupnila je v dokumentech 1, 5 a 6. V dotčených smlouvách dále skryla různé informace týkající se, v závislosti na případě, zejména ceny za dávku, ceny za dodávku, celkové ceny nebo celkových nákladů, částky hrazené členskými státy a platebního kalendáře.

- 100 Komise v napadeném rozhodnutí nejprve uvedla, že ujednání skrytá na základě výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů obsahují obchodně citlivé informace zejména o cenách a jednotlivých cenách za dávku, odhadovaných celkových nákladech na výrobky a metodice pro náklady. Namítla, že zpřístupněním skrytých informací by mohlo být poškozeno konkurenční postavení dotčených podniků na světovém trhu pro výrobu a prodej očkovacích látek proti covidu-19.
- 101 V části věnované konkrétně finančním rizikům Komise dále uvedla, že ujednání o cenách a podmínkách nákupu obsažená v předběžných kupních smlouvách zůstávají relevantní pro následné kupní smlouvy. Vysvětlila, že informace o cenách byly skryty, neboť jejich zpřístupnění by umožnilo třetím osobám vyvodit závěry o obchodní a cenové strategii dotčených podniků, jež by jejich konkurenti mohli využít k plánování vlastní strategie, kterou by vážně ohrozili probíhající i budoucí jednání dotčených podniků s jinými mezinárodními odběrateli.
- 102 Jde-li konkrétně o zálohy nebo předběžné platby uvedené v předběžných kupních smlouvách, a sice příspěvek ze zdrojů mimořádné podpory (viz body 2 a 3 výše), Komise potvrdila, že uvedený příspěvek téměř u všech dotčených smluv zpřístupnila. Celková výše těchto záloh činila přibližně 2,7 miliardy eur. Komise měla za to, že v případě smluv, ve kterých byla výše zálohy skryta, uvedly dotčené podniky konkrétní skutečnosti odůvodňující důvěrnou i obchodní povahu této částky. Mimo jiné, kdyby byla částka zálohy zpřístupněna, bylo by možné na základě tržní praxe ocenit a určit celkovou hodnotu smlouvy a v konečném důsledku i cenu za dávku, které pro všechny podniky představují citlivé obchodní informace. To by mohlo mít negativní dopad na jednání dotčených podniků s dalšími odběrateli a celkově poškodit činnost uvedených podniků, jelikož by byla odhalena jejich cenová strategie a struktura. Uvedené problémy dotčených podniků by mohly ohrozit plnění dotčených smluv.
- 103 Důvody pro skrytí některých konkrétních ujednání o zálohách uvedla též Komise, a sice v dokumentech 3 a 6. Skrytí těchto částí souvisí se zvláštními aspekty smluv, co se týče nákladů, které jsou spojeny s výrobním procesem dotčeného podniku, nebo s okolností, že ke dni přijetí napadeného rozhodnutí byly prováděny dodávky a probíhalo vyjednávání s dotčeným podnikem. Účelem skrytí uvedených částí bylo zajistit řádné plnění dotčené smlouvy.
- 104 Komise dále uvedla, že podle judikatury jsou citlivé obchodní informace týkající se zejména obchodních strategií dotčených podniků nebo jejich obchodních vztahů chráněny čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení č. 1049/2001. Citlivými obchodními prvky, zejména v případě smluv, které jsou nadále plněny, by mohly být též potenciální obchodní rizika, uplatňované ceny a prahové hodnoty finančních závazků sjednané v rámci smlouvy obsahující citlivé informace. V projednávané věci by zpřístupnění takových částí předběžných kupních smluv jasně znevýhodnilo dotčený podnik vůči jeho konkurentům, jelikož by získali informace o míře finančního rizika, kterou si tento podnik stanovil, a informace o jeho cenové strategii. Za těchto okolností měla Komise za to, že některé finanční aspekty smluv musí zůstat chráněny na základě výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů.
- 105 Nakonec Komise odmítla, že by byla relevantní okolnost, že tři předběžné kupní smlouvy unikly do médií.
- 106 Z těchto úvah vyplývá, že Komise podrobně vysvětlila povahu skrytých informací o zálohách a předběžných platbách, jakož i způsob, jakým by zpřístupnění uvedených informací mohlo vést ke konkrétnímu a skutečnému poškození obchodních zájmů dotčených podniků, ať už mezi těmito podniky navzájem nebo mezi uvedenými podniky a třetími farmaceutickými společnostmi, s nimiž si konkurují. V rámci těchto vysvětlení mimoto zohlednila korespondenci,

kteřá mezi ní a šesti poslankyněmi probíhala. Komise totiž uvedla důvody, proč jsou předběžné kupní smlouvy relevantní pro následné kupní smlouvy, jakož i pro jednání s odběrateli ze třetích zemí, a důvody, proč informace, které unikly do médií, nemohou odůvodnit odchylku od důvěrnosti uvedených informací.

- 107 Z toho vyplývá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí umožňuje žalobkyním pochopit konkrétní důvody, které vedly Komisi k tomu, že v dotčených smlouvách částečně skryla ujednání o zálohách a předběžných platbách, a unijnímu soudu vykonat přezkum legality těchto skrytých částí ve smyslu judikatury připomenuté v bodech 34, 35 a 78 výše.
- 108 Výtka, že je odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto ohledu nedostatečné, musí být proto zamítnuta.

b) K opodstatněnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí

- 109 Pokud jde o opodstatněnost odůvodnění Komise, co se týče částečného skrytí ujednání o zálohách nebo předběžných platbách, je třeba určit, zda v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 30, 31, 81 a 83 výše Komise poskytla věrohodná vysvětlení toho, že by přístup ke skrytým informacím mohl vést ke konkrétnímu a skutečnému porušení ochrany obchodních zájmů dotčených podniků, a toho, že může být údajné porušení považováno za přiměřeně předvídatelné, a nikoliv čistě hypotetické.
- 110 Jak je uvedeno v bodech 100 až 105 výše, v projednávané věci z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise odepřela plný přístup k dotčeným ujednáním, včetně platebních kalendářů a platebních podmínek, aby se vyhnula riziku odhalení citlivých finančních prvků dotčených smluv, *in fine* obchodních a cenových strategií dotčených podniků v době vyznačující se silnou poptávkou po očkovacích látkách proti covidu-19, během níž probíhala, nebo byla přinejmenším možná jednání s odběrateli ze třetích zemí.
- 111 Poté, co Tribunál nahlédl do úplných znění dotčených smluv, konstatuje, že ujednání o zálohách nebo předběžných platbách, jakož i platební kalendáře a platební podmínky jsou odlišné. Žalobkyně mimo jiné nezpochybňují okolnosti silné poptávky po očkovacích látkách proti covidu-19, ani skutečnost, že ke dni přijetí napadeného rozhodnutí probíhala, nebo byla přinejmenším možná jednání s odběrateli ze třetích zemí.
- 112 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, okolnost, že dotčené podniky mohly využít záloh z veřejných prostředků za účelem vývoje očkovacích látek proti covidu-19, nemůže sama o sobě vyloučit obchodně citlivou povahu ujednání o zálohách nebo předběžných platbách nebo neumožňuje dospět k závěru, že obchodní zájmy těchto podniků nemohou být chráněny.
- 113 V tomto ohledu podle judikatury platí, že pokud podnik s veřejným kapitálem může mít obchodní zájmy, které lze chránit z téhož titulu jako zájmy soukromého podniku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2018, CEE Bankwatch Network v. Komise, T-307/16, EU:T:2018:97, bod 108), *a fortiori* tomu tak musí být i v případě soukromého podniku, i když přispívá k plnění úkolů veřejného zájmu (rozsudek ze dne 5. prosince 2018, Falcon Technologies International v. Komise, T-875/16, nezveřejněný, EU:T:2018:877, bod 49).
- 114 Stejně tak, jak tvrdí Komise, musí být odmítnut argument žalobkyň týkající se okolnosti, že informace o cenách očkovacích látek unikly do médií.

- 115 Nepovolené zpřístupnění dokumentu totiž nemůže mít za následek zpřístupnění dokumentu, na který se vztahuje některá z výjimek stanovených v článku 4 nařízení č. 1049/2001, veřejnosti (rozsudek ze dne 25. října 2013, Beninca v. Komise, T-561/12, nezveřejněný, EU:T:2013:558, bod 55).
- 116 Nemůže obstát ani argument žalobkyň týkající se okolnosti, že v září a říjnu 2022, tedy více než šest měsíců po přijetí napadeného rozhodnutí, dva podniky (AstraZeneca a CureVac) prohlásily, že nemají žádné potíže se zpřístupněním svých předběžných kupních smluv a následně uvedly „všechny podrobnosti o cenách a obdržené záloze“, což podle žalobkyň prokazuje, že zpřístupnění informací o zálohách nepředstavuje riziko pro obchodní zájmy dotčeného podniku.
- 117 Jak je totiž uvedeno v bodě 56 výše, posouzení odůvodněnosti uplatnění výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů musí být provedeno z hlediska skutečností existujících ke dni přijetí napadeného rozhodnutí, a nikoliv z hlediska případných prohlášení omezeného počtu dotčených podniků učiněných více než šest měsíců po dni přijetí tohoto rozhodnutí, v jejichž případech byly výše příslušných záloh v každém případě Komisí zpřístupněny.
- 118 Z toho vyplývá, že Komise měla v napadeném rozhodnutí správně za to, že plné zpřístupnění ujednání o zálohách nebo předběžných platbách by mohlo konkurentům dotčených podniků, jakož i třetím odběratelům odhalit obchodně citlivé informace o obchodních a cenových strategiích dotčených podniků.
- 119 Z výše uvedeného vyplývá, že vysvětlení Komise obsažená v napadeném rozhodnutí týkající se existence přiměřeně předvídatelného, a nikoliv čistě hypotetického rizika porušení ochrany obchodních zájmů dotčených podniků v souvislosti s plným zpřístupněním ujednání o zálohách nebo předběžných platbách jsou opodstatněná.
- 120 Pokud jde o výtku, že Komise uplatnila výjimku týkající se ochrany obchodních zájmů nekonzistentně, tato výtku se překrývá s třetím žalobním důvodem, takže je třeba ji přezkoumat v rámci uvedeného žalobního důvodu.
- 121 S ohledem na výše uvedené je třeba čtvrtou část druhého žalobního důvodu zamítnout.

4. K částečnému odepření přístupu k ujednáním o odpovědnosti a náhradě škody

- 122 V rámci páté části druhého žalobního důvodu žalobkyně zpochybňují, že je odůvodnění napadeného rozhodnutí, co se týče částečného odepření přístupu k ujednáním o odpovědnosti a náhradě škody na základě výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů stanovené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, dostatečné a opodstatněné.
- 123 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že předpoklad, podle kterého by plné zpřístupnění ujednání o odpovědnosti a náhradě škody mohlo vést k několika zneužívajícím a neodůvodněným žalobám, není vysvětlen a Komise neupřesnila ani nedoložila, jak by jejich zpřístupnění mohlo vést k poškození obchodních zájmů dotčených podniků.
- 124 Zadruhé žalobkyně zpochybňují úvahy uvedené v napadeném rozhodnutí, podle kterých by úplné zpřístupnění dotčených ujednání konkurentům dotčeného podniku odhalilo „slabá místa“ v krytí odpovědnosti tohoto podniku a zároveň by jim poskytlo konkurenční výhodu, kterou by mohli využít.

- 125 Žalobkyně zatřetí zpochybňuje, že by úplné zpřístupnění dotčených ujednání mělo dopad na obecnou dobrou pověst dotčených podniků. Komise nikde nevysvětlila důvod, proč by jejich zpřístupnění mělo takový dopad mít. Pokud je totiž společnost shledána odpovědnou za škodu související s vadným výrobkem, poškození dobré pověsti vyplývá z této škody, a nikoli z ujednání, která byla s Komisí sjednána.
- 126 Začtvrté se žalobkyně domnívají, že nejsou podloženy ani tři dodatečné úvahy uvedené v napadeném rozhodnutí, podle kterých by zpřístupnění skrytých informací odhalilo konkurentům dotčeného podniku náklady, které by mohly vzniknout porušením dotčené smlouvy, jakož i skutečné zisky plynoucí z uvedené smlouvy, a vedlo by k poškození obchodních zájmů dotčených podniků zejména tím, že by ohrozilo jejich konkurenceschopnost na světových trzích. Komise podle žalobkyň nepředložila dostatek důkazů prokazujících, že by zpřístupnění dotčených informací umožnilo odhalit obsah obchodní strategie dotčených podniků nebo oslabilo jejich konkurenční postavení na světových trzích. Příklady uvedené v napadeném rozhodnutí mimoto neprokazují citlivou povahu skrytých informací.
- 127 Žalobkyně tvrdí, že argumentace Komise, že jednání týkající se ujednání o odpovědnosti a náhradě škody byla individuální, je zavádějící. Podle žalobkyň z bodu 76 zvláštní zprávy Evropského účetního dvora 19/2022, nazvané „Zadávání zakázek na očkovací látky proti COVID-19 v EU“, vyplývá, že tato ujednání zní v dotčených smlouvách stejně, takže jejich zpřístupnění nemůže ovlivnit obchodní zájmy dotčených podniků.
- 128 Ve fázi repliky žalobkyně tvrdí, že i kdyby Komise prokázala, že by zpřístupnění skrytých informací vedlo ke konkrétnímu a skutečnému poškození obchodních zájmů dotčených podniků, veřejný zájem, který jejich zpřístupnění představuje, by nad uvedenými obchodními zájmy převažoval.
- 129 Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 130 Komise tvrdí, že dotčená ujednání mají pro dotčený podnik stejný hospodářský a finanční význam jako všechny ostatní nákladové položky a byla předmětem individuálních jednání.
- 131 Komise má zaprvé za to, že je nesprávné tvrdit, že by zpřístupnění uvedených ujednání nevedlo k riziku podání žalob na náhradu strategické a spekulativní škody proti dotčeným podnikům.
- 132 Podle Komise by úplné zpřístupnění dotčených ujednání zvýšilo počet žalob na náhradu škody, ať už by byly vůči dotčenému podniku opodstatněné či nikoliv, neboť by žalobcům poskytlo více argumentů, na jejichž základě by se mohli pokusit prokázat vadnou povahu očkovací látky. Toto riziko je o to konkrétnější, že definice škod, za které může být dotčený podnik odškodněn, již byla v některých smlouvách zpřístupněna, a sice v dokumentu 5. Kromě toho by zpřístupnění podrobností o náhradě škody, kterou nese dotčený členský stát, mohlo mít dopad na důkazní břemeno ohledně vadné povahy výrobku. Znalost těchto podrobností by totiž mohla vést ke zjednodušení úkolu spočívajícího v prokázání odpovědnosti výrobce očkovací látky, nebo by je mohla činit složitějším. Komise má tedy za to, že riziko rozsáhlých sporů s velmi významnými finančními důsledky pro jediný podnik není abstraktní.
- 133 Komise zadruhé tvrdí, že napadené rozhodnutí právně dostačujícím způsobem vysvětluje důvody, proč by úplné zpřístupnění dotčených ujednání mělo negativní obchodní dopady na dotčené podniky. Uvedená ujednání totiž nejsou „standardními doložkami“, nýbrž byla předmětem individuálních jednání a jejich konečné znění představuje přijetí jednoho z finančních rizik

podnikem v rámci komplexní dohody. Pokud by byla ujednání plně zpřístupněna, mohlo by jejich srovnání vést k neodůvodněnému negativnímu vnímání některých výrobků. Judikatura mimoto připouští uplatnění výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů ze strany Komise z důvodu poškození dobré pověsti subjektu působícího na trhu. Komise kromě toho tvrdí, že ani plně vymahatelná doložka o náhradě škody neumožňuje nahradit veškerou škodu způsobenou zejména na reputaci a dobré pověsti podniku povinného k náhradě škody poškozené straně. Plně zpřístupnění ujednání o odpovědnosti a náhradě škody, tedy situací, kdy podnik je či není odškodněn, by tak mělo nepochybně dopad na jeho obchodní zájmy.

- 134 Komise zatřetí uvádí, že žalobkyně tvrdí, že v projednávané věci nedoložila skutečné a konkrétní poškození obchodních zájmů vyplývající ze zpřístupnění uvedených ujednání a i kdyby takové poškození odůvodnila, existoval by převažující veřejný zájem, který by jejich zpřístupnění odůvodňoval. Podle Komise napadené rozhodnutí vysvětluje negativní důsledky, které by mělo v projednávané věci zpřístupnění těchto informací pro dotčené podniky. Okolnost, že napadené rozhodnutí vychází z existence rizika skutečného a konkrétního poškození obchodních zájmů, přitom neznamená, že toto riziko není podloženo nebo že je spekulativní. Argumentace žalobkyň je navíc rozporuplná, když tvrdí, že je zásadní zjistit, zda dotčené podniky budou odpovídat za škodu v případě nepříznivých účinků očkovacích látek, a současně tvrdí, že důsledky zpřístupnění dotčených ujednání pro uvedené podniky, kterých se Komise dovolává, jsou spekulativní a hypotetické.

a) K odůvodnění napadeného rozhodnutí

- 135 V projednávané věci Komise v bodě 2.1.1 napadeného rozhodnutí uvedla, že ujednání skrytá na základě výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů stanovenou v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001 obsahují obchodně citlivé informace zejména o odpovědnosti a náhradě škody. Zmínila, že plně zpřístupnění takových informací by mohlo konkurentům dotčeného podniku odhalit konkrétní zisk, který pro uvedený podnik z jednání vyplývá.
- 136 Dále se Komise v bodě 2.1.4 v podstatě zabývala mimosmluvní odpovědností dotčených podniků vůči třetím osobám, zejména za nežádoucí účinky plynoucí z použití očkovací látky, a ujednáními o případné náhradě škody, konkrétně odškodnění dotčených podniků ze strany členských států v případě, že by těmto podnikům byla uložena povinnost zaplatit náhradu škody třetím osobám z titulu jejich mimosmluvní odpovědnosti. Zabývala se též různými aspekty smluvní odpovědnosti dotčených podniků.
- 137 Komise upřesnila, že plně zpřístupnění dotčených ujednání by mohlo vést k poškození obchodních zájmů uvedených podniků ve třech hlediscích.
- 138 Zprvce by přesná znalost míry odpovědnosti dotčeného podniku umožnila ve vztahu k němu jednat strategicky, jelikož by mohl čelit hospodářským důsledkům četných soudních řízení zahájených zneužívajícím a neodůvodněným způsobem pouze s cílem získat náhradu škody související s použitím jeho očkovací látky. Zadruhé by úplné zpřístupnění ujednání o náhradě škody dotčeným podnikům ze strany členských států, zejména těch, která vymezují přesné podmínky, za nichž je náhrada škody členským státem vyloučena, nevyhnutelně odhalilo konkurentům dotčeného podniku, včetně těch, kteří nevyrábějí očkovací látky, „slabá místa“ v krytí odpovědnosti tohoto podniku a poskytlo by jim konkurenční výhodu, kterou by mohli využít. Zatřetí by přesná znalost míry odpovědnosti dotčeného podniku měla rovněž dopad na jeho obecnou dobrou pověst u spotřebitelů a jeho potenciálních obchodních partnerů. Tyto aspekty podle Komise vysvětlují důvody, proč některé části, které se od ujednání o náhradě škody

odchylují, a sice podmínky, za kterých dotčený podnik nebude odškodněn, nemohou být zpřístupněny. V této souvislosti Komise odkázala například na skryté části v ujednání I.12 dokumentu 4.

- 139 Komise dále uvedla, že některá ujednání o smluvní odpovědnosti mají obchodní rozměr, který byl zhodnocen a projednán s dotčeným podnikem, a jejich zpřístupnění by konkurentům tohoto podniku odhalilo informace týkající se jeho vnitřní kapacity a strategie, zejména pokud by tyto informace umožnily zjistit přesné náklady, které by tomuto podniku mohly vzniknout ukončením smlouvy. Komise svá tvrzení doplnila o příklady konkrétních ujednání.
- 140 Komise upřesnila, že skryté informace jsou obchodně citlivé. Zpřístupnění těchto informací by umožnilo zjistit přesné náklady, které by dotčeným podnikům mohly vzniknout porušením smlouvy. Zároveň by zpřístupnění těchto informací mohlo dotčené podniky poškodit tím, že by konkurenti tohoto podniku získali velmi reálnou představu o skutečných ziscích dosažených na základě dotčené smlouvy, zatímco v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí tytéž podniky vyjednávaly smlouvy o dodávkách očkovacích látek proti covidu-19 s odběrateli ze třetích zemí, jelikož hospodářská soutěž se v tomto ohledu odehrávala na světovém trhu. Komise dále upřesnila, že tento potenciální střet s obchodními zájmy dotčených podniků by byl o to škodlivější, že plnění určitých smluv mělo započít v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, jak tomu bylo zejména v případě dokumentů 7 a 11.
- 141 A konečně Komise zdůraznila, že v této souvislosti je třeba při hodnocení účinků zpřístupnění dotčených ujednání na základě nařízení č. 1049/2001 zohlednit světový trh, na kterém dotčené podniky působí. Uvedla, že při posuzování použitelnosti výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů byly zohledněny různé faktory, mimo jiné konkrétní postavení každého výrobce očkovacích látek na trhu, jeho vlastnosti, vztahy s jinými obchodními subjekty, tržní strategie a obchodní strategie a způsob, jakým by jeho konkurenti mohli zpřístupněné informace využít. Komise na základě uvedeného dospěla k závěru, že plné zpřístupnění smluv uzavřených s dotčenými podniky by vedlo k poškození obchodních zájmů těchto podniků zejména tím, že by ohrozilo jejich konkurenceschopnost na světových trzích.
- 142 Z těchto úvah vyplývá, že Komise vysvětlila obchodně citlivou povahu informací, které jsou obsaženy v ujednáních o odpovědnosti a náhradě škody. Stejně tak Komise právně dostačujícím způsobem vysvětlila, jak by podle ní plné zpřístupnění uvedených ujednání mohlo vést ke konkrétnímu a skutečnému poškození obchodních zájmů dotčených podniků, ať už mezi těmito podniky navzájem nebo mezi uvedenými podniky a třetími osobami, s nimiž si konkurují.
- 143 Z toho vyplývá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí umožňuje žalobkyním pochopit konkrétní důvody, které vedly Komisi k tomu, že v dotčených smlouvách částečně skryla ujednání o odpovědnosti dotčených podniků, a to jak smluvní, tak mimosmluvní, jakož i ujednání o případném odškodnění dotčených podniků ze strany členských států v případě že, jim byla uložena povinnost zaplatit náhradu škody třetím osobám na základě uplatnění jejich mimosmluvní odpovědnosti, a unijnímu soudu vykonat přezkum těchto skrytých částí ve smyslu judikatury připomenuté v bodech 34, 35 a 78 výše.
- 144 Výtku, že je odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto ohledu nedostatečné, musí být proto zamítnuta.

b) K opodstatněnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí

145 Pokud jde o opodstatněnost odůvodnění Komise, co se týče částečného skrytí ujednání o odpovědnosti a náhradě škody, je třeba určit, zda v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 30, 31, 81 a 83 výše Komise poskytla věrohodná vysvětlení toho, že by přístup ke skrytým informacím mohl vést ke konkrétnímu a skutečnému porušení ochrany obchodních zájmů dotčených podniků, a toho, že může být údajné porušení považováno za přiměřeně předvídatelné, a nikoliv čistě hypotetické.

1) K ujednáním o smluvní odpovědnosti

146 Jak je uvedeno v bodech 139 až 141 výše, v projednávané věci z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise odepřela plný přístup k ujednáním o smluvní odpovědnosti dotčených podniků, aby se vyhnula riziku odhalení údajně obchodně citlivých informací týkajících se zjištěných rizik souvisejících s prováděním dotčených smluv a finanční prahové hodnoty, které si uvedené podniky ve vztahu k uvedeným rizikům stanovily, v době vyznačující se silnou poptávkou po očkovacích látkách proti covidu-19, během níž probíhala, nebo byla přinejmenším možná jednání s odběrateli ze třetích zemí.

147 Poté, co Tribunál nahlédl do úplných znění dotčených smluv, konstatuje, že ujednání o odpovědnosti dotčených podniků v případě porušení, vypovězení nebo pozastavení uvedených smluv zejména v souvislosti s opožděnými nebo chybějícími dodávkami, jsou odlišná. Žalobkyně mimo jiné nezpochybňují okolnosti silné poptávky po očkovacích látkách proti covidu-19, ani skutečnost, že probíhala, nebo byla přinejmenším možná jednání s odběrateli ze třetích zemí.

148 Z toho vyplývá, že Komise měla v napadeném rozhodnutí správně za to, že úplné zpřístupnění uvedených ujednání by mohlo konkurentům dotčených podniků, jakož i třetím odběratelům odhalit obchodně citlivé informace o nákladových položkách, jejich vnitřní kapacitě a strategii a stanovených finančních prahových hodnotách (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. října 2022, Saure v. Komise, T-524/21, EU:T:2022:632, body 99 až 102).

149 Z výše uvedeného vyplývá, že vysvětlení Komise obsažená v napadeném rozhodnutí týkající se existence přiměřeně předvídatelného, a nikoliv hypotetického rizika porušení ochrany obchodních zájmů dotčených podniků v souvislosti s plným zpřístupněním ujednání o smluvní odpovědnosti uvedených podniků jsou opodstatněná.

150 Pokud jde o výtku, že Komise uplatnila výjimku týkající se ochrany obchodních zájmů nekonzistentně, tato výtku se překrývá s třetím žalobním důvodem, takže je třeba ji přezkoumat v rámci uvedeného žalobního důvodu.

2) K ujednáním o náhradě škody

151 Úvodem je třeba uvést, že podle článků 1 a 12 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. 1985, L 210, s. 29; Zvl. vyd. 15/01, s. 257) je výrobce odpovědný za škodu způsobenou vadou jeho výrobku a jeho odpovědnost nemůže být ve vztahu k poškozené osobě omezena nebo vyloučena opatřením omezujícím jeho odpovědnost nebo vyjímajícím jej z odpovědnosti. Jak uznala Komise na jednání, při neexistenci změny směrnice 85/374 se Komise ani členské státy nemohly od ustanovení uvedené směrnice odchýlit.

- 152 Žádné ustanovení směrnice 85/374 mimoto nezakazuje, aby třetí osoba, v projednávané věci členský stát, nahradila škodu, kterou výrobce zaplatil z důvodu vady svého výrobku.
- 153 Tribunál dále konstatuje, že čl. 6 třetí pododstavec dohody ze dne 16. června 2020 o nákupu očkovacích látek proti covidu-19 uzavřené mezi Komisí a členskými státy byl zveřejněn na internetových stránkách Komise dne 7. září 2020 a plně zpřístupněn jako příloha dotčených smluv, s výjimkou dokumentu 1. Toto ustanovení upravuje mechanismus, na základě něhož členské státy nahrazují dotčeným podnikům hospodářské náklady, tj. případnou škodu, která by za normálních okolností dopadla na uvedené podniky z titulu jejich odpovědnosti za očkovací látky. Stejně tak sdělení COM(2020) 245 final uvedené v bodě 3 výše, uvádí, že tento mechanismus měl být považován za „pojistku“, která převádí část hospodářského rizika z farmaceutického průmyslu na veřejné orgány výměnou za to, že měl být zajištěn spravedlivý a cenově dostupný přístup členských států k očkovací látce, jakmile byla k dispozici.
- 154 Z výše uvedeného vyplývá, že mechanismus odškodnění dotčených podniků ze strany členských států se nijak nedotýká režimu právní odpovědnosti uvedených podniků na základě směrnice 85/374 a tato informace byla veřejně dostupná již v době podání původní žádosti o přístup i v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí.
- 155 Poté, co Tribunál nahlédl do úplných znění dotčených smluv, konstatuje, že i když všechny předběžné kupní smlouvy i kupní smlouvy obsahují ujednání o náhradě škody, podobně jako bylo stanoveno v článku 6 dohody ze dne 16. června 2020 o nákupu očkovacích látek proti covidu-19 uzavřené mezi Komisí a členskými státy, podrobný obsah uvedených ujednání není totožný. V této souvislosti Tribunál poukazuje na existenci rozdílů, zaprvé v konkrétních situacích, v nichž bylo dohodnuto, že se náhrada škody ze strany členského státu neuplatní, ačkoli většina uvedených situací je v dotčených smlouvách v podstatě podobná, zadruhé v časovém či věcném rozsahu případné náhrady škody a zatřetí ve vedení obhajoby v případě žalob na náhradu škody a vymáhání případné náhrady škody.
- 156 Po těchto upřesněních zbývá určit, zda Komise správně odepřela širší, či dokonce úplné zpřístupnění ujednání o náhradě škody.
- 157 V tomto ohledu nelze přijmout první důvod uplatněný v napadeném rozhodnutí, a sice že by přesná znalost míry odpovědnosti dotčeného podniku umožnila ve vztahu k němu jednat strategicky, jelikož by mohl čelit hospodářským důsledkům četných soudních řízení zahájených zneužívajícím a neodůvodněným způsobem pouze s cílem získat náhradu škody související s použitím jeho očkovací látky.
- 158 I když totiž skutečnost, že určitá společnost může čelit žalobám na náhradu škody, může mít nepochybně za následek vysoké náklady, ať již z hlediska hospodářských zdrojů, času nebo personálu, a to i v případě, že by byly tyto žaloby následně zamítnuty jako neopodstatněné, právo třetích osob případně poškozených vadnou očkovací látkou podat proti dotčeným podnikům žaloby na náhradu škody totiž vychází z vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí směrnice 85/374. Toto právo na podání žaloby je nezávislé na existenci a obsahu ujednání o náhradě škody.
- 159 Zájem dotčených podniků na tom, aby se vyhnuly takovým žalobám na náhradu škody za předpokladu, že skutečně vyrobily a uvedly do oběhu vadnou očkovací látku, nelze považovat za obchodní zájem a každopádně nepředstavuje zájem hodný ochrany s ohledem zejména na právo každé osoby na uplatnění nároku na náhradu škody, která ji byla způsobena vadným výrobkem

(obdobně viz rozsudek ze dne 15. prosince 2011, CDC Hydrogene Peroxide v. Komise, T-437/08, EU:T:2011:752, bod 49 a citovaná judikatura). Stejně tak snaha vyhnout se vyšším nákladům spojeným se soudním řízením nepředstavuje zájem chráněný na základě čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. června 2019, Intercept Pharma a Intercept Pharmaceuticals v. EMA, T-377/18, nezveřejněný, EU:T:2019:456, body 55 a 56).

- 160 Napadené rozhodnutí mimoto neobsahuje žádnou skutečnost umožňující dospět k závěru, že širší zpřístupnění mechanismu odškodnění dotčených podniků by mohlo vést k podání žalob proti těmto podnikům. Předmětem takových žalob totiž vždy bude uložit výrobci očkovacích látek náhradu vzniklé škody, bez ohledu na totožnost subjektu, který nakonec ponese náhradu zaplacené škody.
- 161 Za těchto podmínek má Tribunál za to, že první důvod uplatněný v napadeném rozhodnutí za účelem odepření širšího zpřístupnění ujednání o náhradě škody neprokazuje, jak vyžaduje judikatura citovaná v bodě 31 výše, existenci předvídatelného, a nikoliv čistě hypotetického rizika pro obchodní zájmy dotčených podniků.
- 162 Druhým důvodem, který byl v napadeném rozhodnutí uplatněn za účelem odepření úplného zpřístupnění ujednání o náhradě škody, zejména těch, která vymezují přesné podmínky, za nichž je náhrada škody členským státem vyloučena, je, že takové zpřístupnění by nevyhnutelně odhalilo konkurentům dotčeného podniku, včetně těch, kteří nevyrábějí očkovací látky, „slabá místa“ v krytí odpovědnosti tohoto podniku a poskytlo by jim konkurenční výhodu, které by mohli využít například v reklamních sděleních a srovnávací reklamě.
- 163 V tomto ohledu je třeba připomenout, že důvod, proč byla ujednání o náhradě škody začleněna do dotčených smluv, totiž kompenzace rizik, kterým byly dotčené podniky vystaveny v souvislosti se zkrácením lhůty pro vývoj očkovacích látek, byl veřejně dostupný před přijetím napadeného rozhodnutí.
- 164 Všechny dotčené smlouvy kromě toho obsahují ujednání o náhradě škody, která mimo jiné v zásadě podobným způsobem uvádí hlavní specifické situace, v nichž je náhrada škody dotčeného podniku ze strany členského státu vyloučena.
- 165 Vzhledem k tomu, že všechny dotčené podniky ze zjištěného a legitimního důvodu disponovaly ujednáním o náhradě škody, napadené rozhodnutí neobsahuje nic, co by umožňovalo dospět k závěru, že by v případě širšího zpřístupnění ujednání o náhradě škody bylo riziko poškození obchodních zájmů dotčených podniků, zejména tím, že by uvedené podniky získaly konkurenční výhodu vůči sobě navzájem, ke dni přijetí tohoto rozhodnutí přiměřeně předvídatelné, a nikoliv čistě hypotetické.
- 166 Za těchto podmínek má Tribunál za to, že druhý důvod uplatněný v napadeném rozhodnutí za účelem odepření širšího zpřístupnění ujednání o náhradě škody neprokazuje, jak vyžaduje judikatura citovaná v bodě 31 výše, existenci předvídatelného, a nikoliv čistě hypotetického rizika pro obchodní zájmy dotčených podniků.
- 167 Pokud jde o třetí důvod uplatněný v napadeném rozhodnutí za účelem odepření plného zpřístupnění ujednání o náhradě škody, zejména podmínek, za nichž je náhrada škody členským státem vyloučena, a sice, že přesná znalost míry odpovědnosti dotčených podniků by měla dopad na jejich dobrou pověst u spotřebitelů a jejich případných obchodních partnerů, je třeba uvést, že

na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, poškození dobré pověsti podniku je nepochybně poškozením jeho obchodních zájmů, jelikož dobrá pověst jakéhokoli subjektu působícího na trhu je zásadní pro výkon jeho hospodářských činností na trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. prosince 2018, *Falcon Technologies International v. Komise*, T-875/16, nezveřejněný, EU:T:2018:877, body 51 a 53).

- 168 Ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 163 až 165 výše, však napadené rozhodnutí neobsahuje žádnou skutečnost, která by umožňovala rozumně dospět k závěru, že v případě širšího zpřístupnění ujednání o náhradě škody bylo riziko poškození obchodních zájmů dotčených podniků, zejména jejich dobré pověsti, ke dni přijetí tohoto rozhodnutí přiměřeně předvídatelné, a nikoliv čistě hypotetické.
- 169 Za těchto podmínek má Tribunál za to, že třetí důvod uplatněný v napadeném rozhodnutí za účelem odepření širšího zpřístupnění ujednání o náhradě škody neprokazuje, jak vyžaduje judikatura citovaná v bodě 31 výše, existenci předvídatelného, a nikoliv čistě hypotetického rizika pro obchodní zájmy dotčených podniků.
- 170 S ohledem na výše uvedené je pátá část druhého žalobního důvodu opodstatněná, pokud jde o ujednání o náhradě škody obsažené v dotčených smlouvách.
- 171 Z toho vyplývá, že je třeba páté části druhého žalobního důvodu zčásti vyhovět, pokud jde o ujednání o náhradě škody, a zčásti ji zamítnout, pokud jde o ujednání o smluvní odpovědnosti dotčených podniků.

5. K částečnému odepření přístupu k harmonogramům dodávek

- 172 V rámci šesté části druhého žalobního důvodu žalobkyně vytýkájí Komisi, že skryla harmonogramy dodávek očkovacích látek dotčených podniků a v tomto ohledu dostatečně neodůvodnila uplatnění výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů. Podle žalobkyň uvedené informace nepředstavují obchodně citlivé informace a riziko porušení obchodních zájmů dotčených podniků je hypotetické.
- 173 Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 174 V projednávané věci Komise napadeným rozhodnutím skryla harmonogramy dodávek v úzkém slova smyslu, a sice objem dávek a četnost dodávek uvedené v dokumentech 3 a 8 až 13.
- 175 Komise v napadeném rozhodnutí uvedla, že harmonogramy dodávek, jakož i související smluvní závazky představují pro dotčené podniky obchodně citlivé informace, jejichž zpřístupnění by případným konkurentům odhalilo informace o jejich vnitřní obchodní kapacitě a strategii. Do této kategorie spadají například články I.4.7.1 a násl. dokumentu 12, článek II.14 dokumentu 13 a článek I.4.7 dokumentu 8. Komise rovněž uvedla, že tyto informace by odhalily přesné náklady, které by dotčenému podniku mohly porušením smlouvy vzniknout, jelikož případně obsahují pravidla týkající se paušální náhrady škody v případě opožděných nebo chybějících dodávek. Tyto informace jsou podle Komise o to citlivější s ohledem na vysoce konkurenční prostředí, ve kterém dotčené podniky působí, jelikož tyto podniky jednají a konkurují si po celém světě s cílem dodávat očkovací látky proti covidu-19 též odběratelům nacházejícím se mimo Unii. Tento potenciální střet s obchodními zájmy dotčených podniků by byl o to škodlivější, že například v případě dokumentů 7 a 11 mělo plnění smluv započít v okamžiku přijetí napadeného

rozhodnutí. Komise kromě toho upřesnila, že při posuzování použitelnosti výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů zohlednila konkrétní postavení dotčených podniků, jakož i fázi plnění dotčené smlouvy.

- 176 Tribunál má v tomto ohledu za to, že skutečnosti předložené Komisí odůvodňují, aby byly skryté informace o harmonogramech dodávek považovány za citlivé obchodní informace, a postačují k tomu, aby bylo možné dospět k závěru o existenci přiměřeně předvídatelného, a nikoliv čistě hypotetického rizika, že by zpřístupnění těchto informací vedlo k porušení ochrany obchodních zájmů dotčených podniků (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. července 2014, Rada v. in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, bod 52 a citovaná judikatura).
- 177 Poté, co Tribunál nahlédl do úplných znění dotčených smluv, konstatuje, že skryté informace o harmonogramech dodávek poskytují přehled o relevantních a aktuálních údajích o vnitřní obchodní kapacitě a strategii dotčených podniků, podmínkách dodávek a způsobu, objemu a četnosti dodávek, jakož i důsledcích pro uvedené podniky v případě chybějících nebo opožděných dodávek. V okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí tak nebylo možné vyloučit možnou existenci přiměřeně předvídatelného, a nikoliv čistě hypotetického rizika poškození vnitřní obchodní strategie dotčených podniků.
- 178 S ohledem na výše uvedené je třeba šestou část druhého žalobního důvodu zamítnout.

6. K částečnému odepření přístupu k ujednáním o darování a dalším prodeji

- 179 V rámci sedmé části druhého žalobního důvodu a podobně jako v rámci prvního žalobního důvodu (viz body 17 a 25 výše) žalobkyně vytýkají Komisi, že v dotčených smlouvách z velké části skryla ujednání o darování a dalším prodeji očkovacích látek a v tomto ohledu dostatečně neodůvodnila uplatnění výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů. Podle žalobkyň je riziko poškození obchodních zájmů dotčených podniků hypotetické. Mimoto mají tyto informace značný význam z hlediska veřejného zdraví ve třetích zemích. Komise měla poměřit hypotetické poškození obchodních zájmů dotčených podniků s veřejným zájmem na transparentnosti, jelikož má očkování v celosvětovém měřítku největší význam pro ochranu lidského zdraví v Unii a ve třetích zemích.
- 180 Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 181 Podle Komise s ohledem na okolnosti, za nichž byly dotčené smlouvy sjednány, ujednání o darování a dalším prodeji představují jádro obchodních transakcí a jejich zpřístupnění by vedlo k poškození oprávněných obchodních zájmů dotčených podniků, zejména s ohledem na jejich vnitřní obchodní kapacitu a strategii, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí. Komise tvrdí, že jejich nezpřístupnění má zachovat prostor pro uvážení členského státu a dotčeného podniku v rámci posouzení případného dalšího prodeje nebo darování a v rámci případných třístranných dohod se třetími zeměmi. Plné zpřístupnění uvedených ujednání by přitom taková rozhodnutí podmiňovalo skutečnostmi, které s obchodními zájmy nesouvisí a mohlo by mít pro dotčený podnik významné finanční důsledky, zejména v oblasti náhrady škody, a odhalilo by jeho konkurentům užitečné obchodní informace, které by proti podniku mohli využít ve třetích zemích. Tato ujednání tedy mají obchodní rozměr. Komise zpochybňuje argumentaci žalobkyň, že uvedená ujednání nelze považovat za obchodně důvěrná z důvodu převažujícího zájmu na veřejném zdraví mimo Unii, jelikož úvahy související s veřejným zdravím nemohou být v tomto ohledu rozhodující.

- 182 V projednávané věci Komise na základě napadeného rozhodnutí úplně skryla ujednání o darování a dalším prodeji uvedená v dokumentech 7 a 11. V dokumentech 3, 4, 6, 8, 9, 12 a 13 tato ujednání skryla částečně.
- 183 Z napadeného rozhodnutí, které uvádí důvody pro úplné nebo částečné nezpřístupnění celé řady kategorií informací v dotčených smlouvách, však nevyplývají, byť jen stručně, důvody, proč byla ujednání o darování a dalším prodeji skryta.
- 184 Tento závěr nemůže být zpochybněn argumentací rozvinutou Komisí v jejích písemnostech, podle které mají ujednání o darování a dalším prodeji pro dotčené podniky citlivý obchodní rozměr v souvislosti s případnými třístrannými dohodami, zejména v oblasti cen, náhrady škody a převzetí nákladů, a proto s jejich potenciálními budoucími obchodními vztahy. Tato vysvětlení totiž nebyla v napadeném rozhodnutí uvedena a nelze je vyvodit z vysvětlení v tomto rozhodnutí již uvedených.
- 185 Tento závěr nemůže být zpochybněn ani tvrzením Komise na jednání, že bod 2.1.1 napadeného rozhodnutí obsahuje ve vztahu k ujednání o darování a dalším prodeji nástin odůvodnění. Je pravda, že tento bod uvádí, že „skryté části smluv, k nimž [žalobkyně] požadují přístup, obsahují informace, které by v případě jejich zpřístupnění mohly narušit konkurenceschopnost dotčených podniků na světovém trhu výroby a prodeje dotčených farmaceutických výrobků“. Tato věta je však natolik obecná, že se může týkat téměř jakéhokoli ujednání dotčených smluv a nezmiňuje žádné konkrétní obavy dotčených podniků, či dokonce členských států, které by se týkaly posouzení případného darování nebo dalšího prodeje v případě širšího zpřístupnění dotčených ujednání.
- 186 Z toho vyplývá, že Komise neposkytla dostatečná vysvětlení, která by umožnila zjistit, jak by přístup k ujednáním o darování a dalším prodeji mohl vést ke konkrétnímu a skutečnému poškození obchodních zájmů dotčených podniků.
- 187 S ohledem na výše uvedené tedy žalobkyně právem tvrdí, že Komise porušila čl. 4 odst. 2 první odrážku nařízení č. 1049/2001, když odepřela přístup k ujednáním o darování a dalším prodeji.
- 188 Z toho vyplývá, že sedmé části druhého žalobního důvodu je třeba vyhovět.

7. Závěry ke druhému žalobnímu důvodu

- 189 Z důvodů uvedených v bodech 151 až 171 a 182 až 187 výše je třeba vyhovět páté a sedmé části druhého žalobního důvodu a zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká ujednání o náhradě škody, jakož i darování a dalšího prodeje, a ve zbývající části druhý žalobní důvod zamítnout.

C. Ke třetímu žalobnímu důvodu, který vychází z nekonzistentního uplatňování nařízení č. 1049/2001, což vedlo k jeho porušení, a z porušení zásady řádné správy, jelikož Komise neskryla ujednání nebo informace téže povahy ve stejném rozsahu

- 190 V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně Komisi vytýká, že některá ujednání a informace téže povahy, či dokonce stejného znění nekonzistentně v některých dotčených smlouvách skryla, a v jiných nikoli. Komise mimoto nevysvětlila důvod těchto rozdílů, ani to, jak by zpřístupnění skrytých informací mohlo vést k poškození obchodních zájmů dotčených podniků. Žalobkyně

mají za to, že nekonzistentně skryté informace ukazují, že se Komise řídila pouze stanoviskem dotčeného podniku, a ve fázi repliky tvrdí, že tato nekonzistentnost představuje porušení zásady řádné správy.

- 191 Žalobkyně v této souvislosti odkazují především na ujednání týkající se práv duševního vlastnictví a ujednání o zálohách nebo předběžných platbách.
- 192 Žalobkyně uplatňují obdobné výtky v rámci prvního žalobního důvodu, který se týká definic, jakož i v rámci třetí až páté části druhého žalobního důvodu, které se týkají ujednání z oblasti duševního vlastnictví, o zálohách a předběžných platbách a ujednání o odpovědnosti a náhradě škody.
- 193 Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 194 Tribunál v tomto ohledu připomíná, že čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny stanoví, že právo na řádnou správu zahrnuje povinnost správních orgánů odůvodňovat svá rozhodnutí.
- 195 Pokud jde o dokumenty pocházející od třetích osob, čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001 upřesňuje, že unijní orgán konzultuje třetí osobu pro posouzení, zda může uplatnit výjimky uvedené v čl. 4 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zpřístupněn. Pokud má dotčený orgán za to, že je zřejmé, že na základě výjimek stanovených v odstavcích 1 nebo 2 téhož článku musí být namítnuto odepření přístupu k dokumentu pocházejícímu od třetí osoby, odepře žadateli přístup, aniž musí konzultovat třetí osobu, od níž dokument pochází, bez ohledu na to, zda tato třetí osoba již dříve vznesla námitku proti žádosti o přístup k týmž dokumentům podané na základě tohoto nařízení.
- 196 Pokud jde o prostor pro uvážení unijních orgánů při vyřizování žádostí o přístup k dokumentům pocházejícím od třetích osob, je třeba upřesnit, že ustanovení nařízení č. 1049/2001, která až na výjimky, které toto nařízení uvádí, stanoví právo na přístup ke všem dokumentům v držení orgánu, musí být orgánem, kterému byla žádost o přístup předložena, účinně naplňována (rozsudek ze dne 14. února 2012, Německo v. Komise, T-59/09, EU:T:2012:75, bod 48).
- 197 Ačkoli je tedy v případě dokumentů pocházejících od třetí osoby konzultace této třetí osoby před zpřístupněním dokumentu, který od ní pochází, povinná, je věcí Komise, aby posoudila rizika, která mohou ze zpřístupnění těchto dokumentů vyplývat. Orgán zejména nemůže mít za to, že námitka této třetí osoby automaticky znamená, že ke zpřístupnění nemůže dojít z důvodu rizika porušení ochrany obchodních zájmů, ale musí nezávisle analyzovat všechny relevantní okolnosti a přijmout rozhodnutí v rámci svého prostoru pro uvážení.
- 198 Článek 8 nařízení č. 1049/2001 tedy stanoví, že konečnou odpovědnost za řádné uplatňování tohoto nařízení nese unijní orgán, kterému přísluší rovněž hájit platnost rozhodnutí o odepření přístupu k dokumentům pocházejícím od třetí osoby před unijními soudy nebo Evropským veřejným ochráncem práv. Pokud by se v případě dokumentů pocházejících od třetích osob musel orgán automaticky řídit odůvodněním předloženým dotčenou třetí osobou, byl by nucen vůči osobě, která podala žádost o přístup, a případně před těmito orgány provádějícími přezkum hájit stanoviska, která sám nepovažuje za obhajitelná (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 14. února 2012, Německo v. Komise, T-59/09, EU:T:2012:75, bod 47).

- 199 V projednávané věci z napadeného rozhodnutí vyplývá, že v souladu s čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001 vedla Komise s dotčenými podniky v návaznosti na potvrzující žádost další konzultace označované jako „rozsáhlé“ o možnosti širšího zpřístupnění dotčených smluv. Toto rozhodnutí vysvětluje, že z uvedených konzultací vyplynulo, že strany dotčených smluv stále vyžadovaly ochranu, neboť tyto smlouvy byly obchodně citlivé a jejich zpřístupnění by mohlo vést k poškození oprávněných obchodních zájmů dotčených podniků. Napadené rozhodnutí upřesňuje, že částečný přístup k dotčeným smlouvám byl rozšířen poté, co orgán zohlednil odpovědi dotčených podniků a své vlastní posouzení. Napadené rozhodnutí rovněž uvádí, že se rozsah skrytých částí lišil především v závislosti na postavení každého dotčeného podniku, jeho vlastnostech, vztazích s jinými obchodními subjekty, tržní a obchodní strategií, způsobu, jakým by jeho konkurenti mohli zpřístupněné informace využít a fázi plnění dotčené smlouvy.
- 200 Z toho vyplývá, že žalobkyním bylo plně umožněno pochopit důvody vysvětlující odlišnosti ve skrytých částech dotčených smluv a to, jak by podle názoru Komise úplné zveřejnění různých skrytých částí těchto dokumentů mohlo mít rozdílný dopad na obchodní zájmy dotčených podniků. Napadené rozhodnutí tedy není v tomto ohledu stíženo nedostatkem odůvodnění.
- 201 Z napadeného rozhodnutí a ze znění dotčených smluv mimoto vyplývá, že i když se všechny tyto dokumenty týkají téhož hmotného předmětu, a sice nákupu očkovacích látek proti covidu-19, a obsahují za tímto účelem ujednání o vzájemných závazcích smluvních stran, právní předmět každé z dotčených smluv je odlišný, jelikož dotčený podnik a konkrétní očkovací látka jsou odlišné. Každá dotčená smlouva tedy představuje samostatný dokument.
- 202 Žalobkyně se přitom v podstatě omezily na konstatování, že považovaly za málo důvěryhodnou skutečnost, že daná informace je citlivá pro daný podnik, a pro jiný nikoli. Nepředložily však žádnou relevantní indicii, která by mohla vyvrátit vysvětlení, která Komise poskytla v napadeném rozhodnutí a podle nichž při odepření přístupu ke skrytým informacím vycházela z analýzy faktorů týkajících se konkrétního obsahu každé dotčené smlouvy a individuálního postavení každého dotčeného podniku.
- 203 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba třetí žalobní důvod zamítnout jako neopodstatněný.

D. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, jelikož Komise nezohlednila převažující veřejný zájem, jenž odůvodňuje zpřístupnění požadovaných informací

- 204 V rámci čtvrtého žalobního důvodu v upraveném znění žalobkyně v podstatě zpochybňují, že jsou důvody uvedené Komisí v napadeném rozhodnutí, co se týče neexistence převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího úplné zpřístupnění dotčených smluv ve smyslu čl. 4 odst. 2 poslední věty nařízení č. 1049/2001, opodstatněné a dostatečné.
- 205 Podle žalobkyň existuje převažující veřejný zájem na plném zpřístupnění dotčených smluv s cílem získat důvěru veřejnosti v úlohu Komise při společném zadávání zakázek na nákup očkovacích látek proti covidu-19 a používání veřejných prostředků v tomto ohledu, jakož i důvěru veřejnosti v samotné očkovací látky s cílem bojovat proti fenoménu omítání očkování a dezinformacím.

- 206 Stejně tak žalobkyně tvrdí, že existuje souvislost mezi fenoménem odmítání očkování a nedůvěrou veřejnosti v orgány a nezpřístupněním některých informací obsažených v dotčených smlouvách, konkrétně struktury nákladů na výrobu jednotlivých očkovacích látek, cen, výrobních závodů, dohod v oblasti duševního vlastnictví, ujednání o odpovědnosti a náhradě škody a ujednání o přístupu k očkovací látce.
- 207 Žalobkyně zpochybňují, že by za účelem odůvodnění zpřístupnění skrytých informací předložily pouze obecné argumenty. Vytýkají Komisi, že nepoměřila obchodní zájmy dotčených podniků s převažujícím zájmem veřejného zdraví, který je podpořen transparentností. Komise pouze odmítla argumenty žalobkyň, aniž jasně uvedla důvody, proč neexistuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění dotčených informací.
- 208 A konečně v návrhu na úpravu žaloby žalobkyně uvádějí důvody, proč je nezbytné zpřístupnit některé konkrétní informace, které byly v dotčených smlouvách skryty. Zaprvé tvrdí, že zpřístupnění definic je předpokladem pro pochopení dotčených smluv, a tudíž pro transparentnost a důvěru, takže představuje převažující veřejný zájem. Zadruhé zpřístupnění sídel závodů pro výrobu očkovacích látek je nezbytné pro organizaci očkovacích kampaní v členských státech a pro to, aby veřejnost mohla posoudit, zda lze očekávat případná zpoždění v dodání, a ověřit, zda existují dostatečné kapacity pro to, aby byly očkovací látky dodány včas. Zatřetí zpřístupnění ujednání o darování a dalším prodeji je nezbytné k tomu, aby bylo možné zjistit, jak Unie a členské státy přispívají k boji proti onemocnění covid-19 v celosvětovém měřítku. Začtvrté zpřístupnění cen za dávky a harmonogramů dodávek je nezbytné k obnovení důvěry veřejnosti ve společné zadávání zakázek na očkovací látky a k vysvětlení rozdílného výběru očkovacích látek členských států a potíží s dodávkami, zejména na straně společnosti AstraZeneca. Zapáté zpřístupnění ujednání o zálohách a předběžných platbách je důležité pro to, aby měla veřejnost důvěru v očkovací látky a investice z veřejných prostředků ze strany Komise a mohla je posoudit a vyvodit závěry o společném zadávání zakázek na očkovací látky a o případných ziscích dotčených podniků. Zašesté zpřístupnění ujednání o odpovědnosti a náhradě škody je zásadní pro zvýšení důvěry v očkovací látky, boj proti dezinformacím a zjištění, kdo nese odpovědnost a kdo bude odškodněn v případě vedlejších účinků spojených s očkováním.
- 209 Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 210 Tribunál v tomto ohledu úvodem připomíná, že prvnímu žalobnímu důvodu a první části druhého žalobního důvodu, jakož i páté a sedmé části druhého žalobního důvodu je třeba vyhovět, jelikož Komise neposkytla dostatečná vysvětlení, která by umožnila zjistit, jak by přístup k definicím výrazů „úmyslné pochybení“ v dokumentu 1 a „veškeré přiměřené úsilí“ v dokumentech 4 a 7 a k ujednáním o darování a dalším prodeji mohl vést ke konkrétnímu a skutečnému poškození obchodních zájmů dotčených podniků, a jelikož důvody pro odepření širšího zpřístupnění ujednání o náhradě škody neprokazují existenci předvídatelného, a nikoliv čistě hypotetického rizika poškození obchodních zájmů dotčených podniků v rozporu s čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení č. 1049/2001. Z toho vyplývá, že přezkum čtvrtého žalobního důvodu se netýká uvedených aspektů napadeného rozhodnutí.
- 211 Podle čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001 platí, že „neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění“, odeprou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo mj. k porušení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby.

Z toho vyplývá, že unijní orgány nemohou odepřít přístup k dokumentu, existuje-li převažující veřejný zájem na jeho zpřístupnění, i kdyby jeho zpřístupnění mohlo vést k porušení ochrany obchodních zájmů určité fyzické nebo právnické osoby.

- 212 V této souvislosti je třeba poměřit na jedné straně specifický zájem, který musí být chráněn nezpřístupněním daného dokumentu, a na druhé straně zejména obecný zájem na zpřístupnění dokumentu s ohledem na výhody vyplývající, jak uvádí bod 2 odůvodnění nařízení č. 1049/2001, z větší průhlednosti, tedy bližší účasti občanů na rozhodovacím procesu, jakož i větší legitimacy, účinnosti a odpovědnosti správních orgánů ve vztahu k občanům v demokratickém systému (viz rozsudek ze dne 21. října 2010, *Agapiou Joséphidès v. Komise a EACEA*, T-439/08, nezveřejněný, EU:T:2010:442, bod 136 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 5. února 2018, *PTC Therapeutics International v. EMA*, T-718/15, EU:T:2018:66, bod 107).
- 213 Je na žadateli, aby uvedl konkrétní okolnosti zakládající převažující veřejný zájem, který může odůvodnit zpřístupnění předmětných dokumentů (viz rozsudky ze dne 14. listopadu 2013, *LPN a Finsko v. Komise*, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 94 a citovaná judikatura, a ze dne 16. července 2015, *ClientEarth v. Komise*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, bod 90 a citovaná judikatura). Důkazní břemeno totiž nesou osoby poukazující na převažující veřejný zájem ve smyslu čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001 (rozsudek ze dne 25. září 2014, *Spirlea v. Komise*, T-306/12, EU:T:2014:816, bod 97).
- 214 Převažující veřejný zájem, který může odůvodnit zpřístupnění dokumentu, nemusí být nutně odlišný od zásad, na nichž je založeno nařízení č. 1049/2001. Obecná tvrzení však nelze použít k odůvodnění přístupu k požadovaným dokumentům, který vyžaduje, aby zásada transparentnosti měla v dané situaci zvláštní význam, který převažuje nad závěry odůvodňujícími odepření přístupu ke sporným dokumentům (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. listopadu 2013, *LPN a Finsko v. Komise*, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, body 92 a 93 a citovaná judikatura, a ze dne 16. července 2015, *ClientEarth v. Komise*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, body 92 a 93).
- 215 V projednávané věci se šest poslankyň v potvrzující žádosti dovolávalo převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění dotčených smluv, který podle nich vychází v podstatě z pěti hledisek, a sice zaprvé transparentnosti, co se týče získání důvěry veřejnosti v činnost Komise související s nákupem očkovacích látek proti covidu-19 a použití veřejných prostředků v tomto ohledu, zadruhé transparentnosti, pokud jde o důvěru veřejnosti v samotné očkovací látky a boj proti fenoménu odmítání očkování, zatřetí různých prohlášení Parlamentu vyzývajících k větší transparentnosti, začtvrté celosvětového rozměru pandemie a zapáté Listiny a dvojí role poslankyň jakožto občanů Unie a členů Parlamentu.
- 216 V napadeném rozhodnutí, kterým Komise zpřístupnila větší část dokumentů 1 až 8 a 11, které byly částečně zpřístupněny již dříve, a v redigované podobě poskytla částečný přístup k dokumentům 9, 10, 12 a 13, které dosud zpřístupněny nebyly, Komise uvedla, že souhlasí s významem důvěry veřejnosti ve svou činnost související s nákupem očkovacích látek, a uznala požadovanou vysokou míru transparentnosti. Připomněla, že pravidelně sdělovala informace o průběhu jednání s dotčenými podniky a o jednotlivých krocích, které podnikla za účelem zajištění transparentnosti, mimo jiné též na půdě Parlamentu. Uvedla, že konzultovala dotčené podniky, aby bylo možné poskytnout co nejširší přístup k dotčeným smlouvám. Komise však zdůraznila, že ke dni přijetí napadeného rozhodnutí přetrvávala zdravotní krize a právo na přístup k dokumentům není obecným a absolutním právem. Dále poukázala na obecnou povahu argumentů uvedených v potvrzující žádosti, které se týkaly možného odmítání očkování, různých

prohlášení Parlamentu, Listiny a celosvětového rozměru pandemie a připomněla, že obecná tvrzení, včetně těch, která se týkala ochrany lidského zdraví, nepostačují k odůvodnění převažujícího veřejného zájmu, aniž jsou uvedeny konkrétní skutečnosti odůvodňující, do jaké míry by zpřístupnění sloužilo tomuto veřejnému zájmu. Komise upřesnila, že nebyla schopna identifikovat jakýkoli veřejný zájem, který by mohl převážit nad veřejným a soukromým zájmem chráněným čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení č. 1049/2001. Odmítla, že by byla relevantní úvaha založená na okolnosti, že tři uzavřené předběžné kupní smlouvy unikly do médií. Nakonec měla Komise za to, že skutečnost, že se dotčené smlouvy týkají správního řízení, a nikoliv legislativních aktů, posiluje závěr, že žádný převažující veřejný zájem neodůvodňuje zpřístupnění skrytých částí.

- 217 Z těchto úvah vyplývá, že Komise poskytla stručné vysvětlení umožňující žalobkyním pochopit důvody, které ji vedly k odmítnutí existence převažujícího veřejného zájmu na plném zpřístupnění dotčených smluv ve smyslu čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001.
- 218 Výtka, že je odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečné, musí být proto zamítnuta.
- 219 Pokud jde o opodstatněnost odůvodnění napadeného rozhodnutí, není posouzení Komise stíženo žádným nesprávným právním posouzením z hlediska čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001.
- 220 V projednávané věci totiž okolnost, že se dotčené podniky podílely na plnění úkolů veřejného zájmu, zejména na vývoji očkovacích látek proti covidu-19 prostřednictvím záloh nebo předběžných plateb pocházejících z veřejných prostředků a vyplacených na základě dotčených smluv, které byly sjednány Komisí jménem členských států, může v zásadě nasvědčovat tomu, že existuje skutečný zájem veřejnosti na přístupu k informacím o uvedených očkovacích látkách a smlouvách (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. září 2023, Breyer v. REA, C-135/22 P, EU:C:2023:640, bod 77).
- 221 Transparentnost postupu Komise při jednáních s výrobcí očkovacích látek proti covidu-19 a při uzavírání dotčených smluv jménem členských států mimoto může přispět ke zvýšení důvěry občanů Unie ve strategii v oblasti očkování, kterou tento orgán prosazuje, a následně zejména k boji proti šíření nepravdivých informací o podmínkách sjednávání a uzavírání uvedených smluv (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. září 2022, Saure v. Komise, T-448/21, nezveřejněný, EU:T:2022:525, bod 45, a ze dne 7. září 2022, Saure v. Komise, T-651/21, nezveřejněný, EU:T:2022:526, bod 46).
- 222 V této souvislosti je třeba konstatovat, že Komise nepopřela existenci veřejného zájmu na získání informací o nákupu očkovacích látek a dotčených smlouvách, ale měla v napadeném rozhodnutí za to, že je tento zájem uspokojen různými kroky vedoucími k zajištění transparentnosti, včetně zveřejňování aktuálních informací o průběhu jednání a informování Parlamentu buďto osobně či písemnou formou. Je třeba rovněž konstatovat, že informace, které byly skryty, neobsahují žádné vědecké údaje o účinnosti a bezpečnosti očkovacích látek, jež by se týkaly případných obav veřejnosti ohledně jejich používání.
- 223 Nicméně obecná tvrzení, jichž se dovolávají žalobkyně, a sice nutnost získat důvěru veřejnosti v činnost Komise související s nákupem očkovacích látek proti covidu-19 a nutnost získat důvěru v samotné očkovací látky, aby bylo možné čelit fenoménu odmítání očkování, nemohou prokázat, že zájem na transparentnosti měl v projednávané věci zvláštní význam, který mohl převážit nad závěry odůvodňujícími odepření přístupu ke skrytým částem dotčených smluv.

- 224 Tento závěr není zpochybněn podrobnějšími argumenty žalobkyně, které byly uvedeny v jejich návrhu na úpravu žaloby.
- 225 Žalobkyně zaprvé nijak nedoložily, v čem je pro organizaci očkovacích kampaní v členských státech nezbytné, aby jim a *in fine* veřejnosti byly zpřístupněny informace o sídlech výrobních závodů dotčených podniků, neboť uvedené kampaně provádějí příslušné vnitrostátní orgány. Stejně tak nevysvětlily, jak by zpřístupnění těchto informací umožnilo veřejnosti vytvořit si informovaný názor na riziko případných prodlení s dodávkami a výrobní kapacitu uvedených závodů.
- 226 Pokud jde zadruhé o tvrzení žalobkyně, že by zpřístupnění cen za dávky a harmonogramů dodávek umožnilo obnovit důvěru větší části veřejnosti v nákup očkovacích látek, a vysvětlit rozdílný výběr očkovacích látek členských států a potíže s dodávkami, je třeba konstatovat, že svá tvrzení nedokládají. Zejména nevysvětlují, jak by důvěra veřejnosti ve společné zadávání zakázek na očkovací látky proti covidu-19 byla posílena zpřístupněním citlivých finančních prvků dotčených smluv, které by mohly být použity vůči dotčeným podnikům při jednáních s odběrateli ze třetích zemí, či dokonce vůči Komisi a členským státům v rámci následných kupních smluv. Nevysvětlují ani to, jak by ceny za dávky mohly samy o sobě odhalit důvody, které členské státy vedly k rozhodnutí o očkovacích látkách používaných v jejich očkovacích kampaních proti onemocnění covid-19. Uvedená rozhodnutí přitom mohou být kromě volby členského státu, zda se dotčené smlouvy zúčastní, a ceny, ovlivněna též různými faktory, jako jsou vlastnosti očkovací látky, její dostupnost a doba dodání. Podobně jak tvrdí Komise, zpřístupnění harmonogramů dodávek by nijak nepřispělo k objasnění příčin případných potíží s těmito dodávkami.
- 227 Pokud jde zatřetí o tvrzení žalobkyně, že by zpřístupnění ujednání o zálohách a předběžných platbách umožnilo posílit důvěru veřejnosti v očkovací látky a investice z veřejných prostředků tím, že by veřejnosti umožnilo posoudit jednání a investice Komise a případné zisky dotčených podniků a vyvodit z toho závěry, je třeba uvést, že citlivé finanční prvky dotčených smluv nemají žádnou spojitost s účinností nebo bezpečností očkovacích látek proti covidu-19. I za předpokladu, že by širší zpřístupnění ujednání skrytých v dokumentech 2 až 4, 12 a 13 skutečně umožnilo vyvodit závěry o sjednávání uvedených smluv, použití veřejných prostředků a ziscích dotčených podniků, podobně jako bylo konstatováno v bodě 226 výše, žalobkyně nevysvětlují, jak by byla důvěra veřejnosti posílena zpřístupněním skrytých informací, které by mohly negativně ovlivnit probíhající nebo následná jednání.
- 228 Začtvrté jelikož se mechanismus odškodnění dotčených podniků členskými státy nijak nedotýká režimu právní odpovědnosti uvedených podniků na základě směrnice 85/374 a jelikož tato informace již byla v okamžiku podání původní žádosti o přístup veřejně dostupná, žalobkyním se nepodařilo vysvětlit, jak by zpřístupnění ujednání o smluvní odpovědnosti dotčených podniků v případě porušení, vypovězení nebo pozastavení dotčených smluv, zejména v souvislosti s opožděnými nebo chybějícími dodávkami, umožnilo zvýšit důvěru v očkovací látky a bojovat proti dezinformacím.
- 229 A jak Komise uvedla v napadeném rozhodnutí, její správní činnost nevyžaduje stejně široký přístup k dokumentům, jakou vyžaduje legislativní činnost unijního orgánu (obdobně viz rozsudky ze dne 29. června 2010, Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 60, a ze dne 27. února 2014, Komise v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 91).
- 230 V projednávané věci přitom dotčené smlouvy spadají do správní činnosti.

- 231 Za těchto podmínek se Komise nedopustila nesprávného právního posouzení, když se ke dni přijetí napadeného rozhodnutí dovolávala výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů dotčených podniků, avšak jak vyplývá z čl. 4 odst. 7 nařízení č. 1049/2001, tato výjimka se neuplatní po neomezenou dobu, ale jen po dobu, po kterou je tato ochrana odůvodněna obsahem dotčeného dokumentu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. ledna 2010, *Internationaler Hilfsfonds v. Komise*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, body 56 a 57).
- 232 Z toho vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod je třeba zamítnout jako neopodstatněný.

E. K pátému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení článku 42 a čl. 52 odst. 3 Listiny, jakož i čl. 10 odst. 1 EÚLP

- 233 V rámci pátého žalobního důvodu žalobkyně připomínají, že je Komise povinna zohlednit jak právo na svobodu projevu zaručené čl. 11 odst. 1 Listiny, tak právo na přístup k dokumentům chráněné článkem 42 Listiny. Žalobkyně Komisi vytýkají, že v rozporu s čl. 52 odst. 3 Listiny a čl. 10 odst. 1 EÚLP nezkoumala, zda a do jaké míry představoval pouze částečný přístup k dotčeným smlouvám zásah do výkonu jejich práva na svobodu projevu, které je stanoveno v čl. 11 odst. 1 uvedené Listiny a zahrnuje svobodu přijímat informace. Ve fázi repliky žalobkyně dodávají, že Komise tím, že nedodržela omezení stanovená ve vztahu k výjimce týkající se ochrany obchodních zájmů, porušila rovněž článek 42 Listiny.
- 234 Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 235 Tvrzení týkající se článku 42 Listiny, které bylo vzneseno ve fázi repliky, je nové a nepřijatelné, jelikož na jeho podporu nebyl předložen žádný argument, a v každém případě je neopodstatněné. Právo na přístup k dokumentům zakotvené v článku 42 Listiny mimoto není bezpodmínečné, nýbrž je v souladu s čl. 52 odst. 2 Listiny vykonáváno za podmínek a v mezích stanovených Smlouvami. Komise tudíž tím, že odepřela přístup k některým částem dotčených smluv na základě výjimek stanovených v článku 4 nařízení č. 1049/2001, neporušila svobodu projevu žalobkyně.
- 236 Pátý žalobní důvod je třeba chápat tak, že žalobkyně Komisi v podstatě vytýkají, že porušila jak čl. 11 odst. 1, tak článek 42 Listiny, jelikož, jak vyplývá z přezkumu ostatních žalobních důvodů uplatněných na podporu projednávané žaloby, Komise dostatečně nepřezkoumala, zda a do jaké míry mohlo částečné odepření přístupu k dotčeným smlouvám představovat zásah do jejich práva na přístup k dokumentům a do jejich svobody projevu a informací.
- 237 Kromě toho je třeba uvést, že žalobkyně nepředkládají žádné konkrétní argumenty, které by prokazovaly, jak byla částečným odepřením přístupu konkrétně porušena jejich základní práva a svobody, ale odvíjí konstatování takového porušení od přijetí výše zkoumaných žalobních důvodů.
- 238 Za těchto podmínek je třeba ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené výše v bodech 39 až 46, 151 až 171 a 182 až 188, konstatovat porušení čl. 11 odst. 1 a článku 42 Listiny, pokud jde o skrytí definic výrazů „úmyslné pochybení“ a „veškeré přiměřené úsilí“ v dokumentech 4 a 7 a ujednání o darování a dalším prodeji, jakož i ujednání o náhradě škody v dotčených smlouvách.

239 Naproti tomu jelikož žalobkyně nepředložily žádný samostatný argument vedle argumentů uvedených v rámci dříve zkoumaného prvního až čtvrtého žalobního důvodu za účelem zpochybnění odepření přístupu k jiným informacím, než jsou informace uvedené v bodě 238 výše, je třeba pátý žalobní důvod, pokud jde o tyto informace, zamítnout.

240 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba pátému žalobnímu důvodu částečně vyhovět.

F. K šestému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení článků 7 a 8 nařízení č. 1049/2001, jelikož Komise na základě napadeného rozhodnutí skryla některé informace, které dříve zpřístupnila

241 V rámci šestého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise porušila články 7 a 8 nařízení č. 1049/2001 tím, že v dokumentech 7 a 11 skryla některé informace, které však v odpovědi na původní žádost zpřístupnila. Podle žalobkyň Komise nemůže v odpovědi na potvrzující žádost platně zpřístupnit méně informací.

242 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

243 V tomto ohledu, aniž je třeba se vyjádřit k otázce, zda Komise může v odpovědi na potvrzující žádost odejmout přístup k některým informacím, které ve svém původním stanovisku zpřístupnila, stačí konstatovat, že Komise v projednávané věci neměla v úmyslu odejmout přístup k informacím obsaženým v dokumentech 7 a 11, které zpřístupnila ve svém původním stanovisku.

244 Je pravda, že Komise skryla některé informace z dokumentů 7 a 11, které v odpovědi na původní žádost zpřístupnila. Napadené rozhodnutí se však o takovém zpětvzetí vůbec nezmiňuje. Mimoto Komise před Tribunálem výslovně poukázala na skutečnost, že žalobkyně nemají zájem na vznesení takového žalobního důvodu z důvodu, že „již [získaly] v souladu s právem přístup k částem dokumentů, které byly zpřístupněny v počáteční fázi“. A konečně Komise žalobkyním nezaslala žádost, aby vymazaly údaje, které jim byly sděleny.

245 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že si žalobkyně ponechaly přístup k některým informacím z dokumentů 7 a 11, které získaly v odpovědi na jejich původní žádost.

246 Šestý žalobní důvod musí být proto zamítnut jako irelevantní.

247 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba napadené rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž odepírá širší přístup k definicím výrazů „úmyslné pochybení“ v dokumentu 1 a „veškeré přiměřené úsilí“ v dokumentech 4 a 7, k ujednáním o darování a dalším prodeji, jakož i k ujednáním o náhradě škody.

248 V této souvislosti je třeba připomenout, že Tribunálu nepřísluší nahrazovat Komisi a označovat části dokumentů, ke kterým měl být poskytnut částečný či úplný přístup, neboť orgán je při plnění povinností vyplývajících z tohoto rozsudku a v souladu s článkem 266 SFEU povinen přihlídnout k důvodům, které jsou v tomto rozsudku v této souvislosti uvedeny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. července 2006, Franchet a Byk v. Komise, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 133).

IV. K nákladům řízení

- 249 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovaly náhradu nákladů řízení a Komise neměla v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Evropské komise C(2022) 1038 final ze dne 15. února 2022 se zrušuje v rozsahu, v němž Komise odepřela širší přístup zaprvé k definicím výrazů „úmyslné pochybení“ (*wilful misconduct*) v předběžné kupní smlouvě uzavřené mezi Komisí a společností AstraZeneca a „veškeré přiměřené úsilí“ (*best reasonable efforts*) v předběžné kupní smlouvě uzavřené mezi Komisí a společností Pfizer-BioNTech a v kupní smlouvě uzavřené mezi Komisí a společností Pfizer-BioNTech, zadruhé k ujednáním o darování a dalším prodeji, a zatřetí k ujednáním o náhradě škody v předběžných kupních smlouvách a kupních smlouvách na nákup očkovacích látek proti covidu-19 uzavřených mezi Komisí a dotčenými farmaceutickými společnostmi na základě čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.**
- 2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**
- 3) **Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení souvisejících s žalobou v původním znění.**

Svenningsen

Mac Eochaidh

Martín y Pérez de Nanclares

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 17. července 2024.

Podpisy

Obsah

I.	Skutečnosti předcházející sporu	2
II.	Návrhová žádání účastnic řízení	5
III.	Právní otázky	5
A.	K prvnímu žalobnímu důvodu a k první části druhého žalobního důvodu, které vycházejí z nesprávného uplatnění výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů na informace, na které se uvedená výjimka nevztahuje, z nedostatečného odůvodnění v tomto ohledu, jakož i z nekonzistentního uplatňování uvedené výjimky	6
1.	Úvodní poznámky	7
2.	K odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o částečné skrytí definic	9
B.	Ke druhému žalobnímu důvodu, který vychází z nedostatečného odůvodnění pro uplatnění výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů a z porušení nařízení č. 1049/2001, jelikož se Komise nedržela striktního výkladu a uplatnění výše uvedené výjimky	10
1.	K odepření přístupu k informacím o sídlech výrobních závodů	11
2.	K částečnému odepření přístupu k ujednáním z oblasti práva duševního vlastnictví ...	13
a)	K odůvodnění napadeného rozhodnutí	13
b)	K opodstatněnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí	14
3.	K částečnému odepření přístupu k ujednáním o zálohách nebo předběžných platbách .	15
a)	K odůvodnění napadeného rozhodnutí	16
b)	K opodstatněnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí	18
4.	K částečnému odepření přístupu k ujednáním o odpovědnosti a náhradě škody	19
a)	K odůvodnění napadeného rozhodnutí	21
b)	K opodstatněnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí	23
1)	K ujednáním o smluvní odpovědnosti	23
2)	K ujednáním o náhradě škody	23
5.	K částečnému odepření přístupu k harmonogramům dodávek	26
6.	K částečnému odepření přístupu k ujednáním o darování a dalším prodeji	27
7.	Závěry ke druhému žalobnímu důvodu	28

C. Ke třetímu žalobnímu důvodu, který vychází z nekonzistentního uplatňování nařízení č. 1049/2001, což vedlo k jeho porušení, a z porušení zásady řádné správy, jelikož Komise neskryla ujednání nebo informace téže povahy ve stejném rozsahu	28
D. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, jelikož Komise nezohlednila převažující veřejný zájem, jenž odůvodňuje zpřístupnění požadovaných informací	30
E. K pátému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení článku 42 a čl. 52 odst. 3 Listiny, jakož i čl. 10 odst. 1 EÚLP	35
F. K šestému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení článků 7 a 8 nařízení č. 1049/2001, jelikož Komise na základě napadeného rozhodnutí skryla některé informace, které dříve zpřístupnila	36
IV. K nákladům řízení	37